

STORIES TO INSPIRE

දිරි සටහන් உணர்வூட்டும் பதிவுகள்

V AWARDS 2013
"SHINING A LIGHT ON THOSE WHO SERVE IN SILENCE"

www.vawards.lk

© United Nations Volunteers, Sri Lanka, 2013

Published by: United Nations Volunteers, Sri Lanka.

Cover design: Abdul Basith

Printed by: Karunaratne & Sons (Pvt) Ltd.

Available online at http://www.unvlk.org
To order a copy, please email info@unvlk.org

Permission is required to reproduce any part of this publication. **ISBN 978-955-48-9800-4**

Editorial

In 2011, the United Nations Volunteers, the National Steering Committee on Volunteering and News 1st embarked through the National Volunteer Awards (V Awards) on a journey to recognise and appreciate those who serve in silence in their communities. It was a sincere effort to say 'thank you' to individuals who had selflessly contributed to the Sri Lankan society.

Including also the newly established National Volunteer Secretariat at the Ministry of Social Services, V Awards 2013 continues in the same vein, honouring and saluting individuals who make extraordinary contributions to society, and identifying role models who can inspire a nation to volunteer for social causes.

"Stories to Inspire" reflects the efforts and achievements of the twelve impartially selected V Awards 2013 finalists. In this edition as in the preceding publication, you will find individual stories of struggles and accomplishments, founded and pursued in the spirit of volunteerism, each equally compelling and strongly woven into the tapestry of success.

Achieving human dignity and social justice is about treading the path of empowering people, helping them to realize their untapped potential. The stories of these finalists echo the successes as well as the challenges faced in providing individuals and communities with a perspective, a better future they can look forward to.

This is our humble attempt at bringing their journey, selflessly serving the people of Sri Lanka, regardless of religion, ethnicity, gender or age, to light; their quest to create a society where justice, compassion, human dignity and peace prevail.

We hope that their stories will rekindle the spirit of volunteerism in every one of you and inspire you to help and build a society that cares for others.

The Volunteer Editorial Team

Editor

Muradh Mohideen

Writers

Le-Anne Fernando Sudeepa Gunaratne Nishu Hassim Fathima Naveedha Sadhani Rajapakse Nabeela Raji Lahara Ranaweera Senel Wanniarachchi

Contributors

Kaushalya Batawala Nandun Dissanayake Hasangani Edema Zahra Farook Zainab Ismail Varuna Ponnamperuma Sisini Thrikawala Shevandra Wijemanne

Creative Contribution

Abdul Basith Muradh Mohideen Ahamed Nishadh

Photographs

Standard Chartered Bank V -Force Photographers UNDP Sri Lanka News 1st Team

Acknowledgements

This publication would not have been possible without the voluntary assistance and support received from a range of individuals and organizations. We take this opportunity to thank them for their valuable contribution.

The National Steering Committee on Volunteering merits special thanks for its leadership throughout the process of V Awards 2013. In that context, we would like to thank the co-chairs; Prof. Siri Hettige, Senior Professor, Department of Sociology, University of Colombo, and Mr. Kirby De Lanerolle, Advisor to the Ministry of Social Services as well as the other members, Ms Razina Bilgrami, Country Director a.i., United Nations Development Programme (UNDP) Sri Lanka, Mr. Rashitha Delapola, International Affairs Coordinator and Dr. Chula Senaratne, Consultant International Affairs and the National Youth Services Council, Mr. Chevaan Daniel, Group Director, The Capital Maharaja Organization Limited, Mr. M.F.S. Muheed, Special Commissioner, Sri Lanka Scouts Association, Mr. Chaminda Rajakaruna, Director Partner Coordination, Sarvodaya Shramadana Movement of Sri Lanka and Ms Ayoni Waniganayake, Senior Assistant Secretary General, Ceylon Chamber of Commerce.

We would also like to specially thank, the Judges of V Awards; Dr. Vinya Ariyaratne, General Secretary, Sarvodaya Shramadana Movement of Sri Lanka, Deshabandu Ms Jezima Ismail, Human Rights Activist, Prof. Somasundaram Sandrasegaram, Former Dean of the Faculty of Education at the University of Colombo, Ms Emelda Sukumar, Secretary, Ministry of Social Services for their valuable time and insight in shortlisting and ranking the finalists for this year. Mr. Sarath Abayawardana, Programme Director Coordinating Secretariat for Science, Technology and Innovation, Ms Beth Crawford, Representative, Food and Agriculture Organization Sri Lanka, Dr. Ananda Mallawatantri, Assistant Country Director, Environmental Sustainability and Disaster Resilience – UNDP Sri Lanka and Dr. Herath Manthrithilake, Head, Sri Lanka Programme, International Water Management Institute.

We would moreover like to express our gratitude to the Hon. Felix Perera, Minister of Social Services, and the staff at the National Volunteer Secretariat for their continued support and to Mr. Fadhil Bakeer Markar for his unwavering engagement with V Awards.

A further special thanks goes to Mr. Shameer Rasooldeen and his team at News1st, as well as Mr. Didula Bogahakumbura and the V Awards Production team for their support in providing the videos to gain first hand insight into the work of the finalists.

We also greatly appreciate the excellent work done by the evaluators, who meticulously read through every application, and the editorial and creative teams who have narrated the journeys of each of the finalists portrayed in this publication.

Our special thanks to Ms Eshani Ruwanpura, Ms Malkanthi Wickramasinghe, and Mr. Abdul Najeem, for their exceptional contribution in language editing for the narratives.

The team is also grateful to Brandix, Ceylinco VIP, Commercial Credit, Standard Chartered Bank, and UNDP for their active contribution towards volunteerism in Sri Lanka.

Finally, we thank the United Nations Volunteers' V-Force for their dedication and enduring spirit of volunteerism throughout the completion of this publication.

"I am proud of the tremendous contribution of volunteers to the work of UNDP, and inspired by their dedication and commitment. UNDP recognizes the important role of volunteerism in global peace and sustainable human development. It is also a powerful tool for maximizing the potential of youth."

Helen Clark

UNDP Administrator

"Every year on 5 December, International Volunteer Day, the world celebrates one of the most basic expressions of solidarity and societal cohesion, volunteerism. Often arising out of long-established traditions of sharing and reciprocal exchanges, volunteerism is a universal phenomenon that transcends boundaries, religions and culture divides. On this Day, and every day, I encourage everyone from around the world to get involved and volunteer for the betterment of their communities."

Richard Dictus

Executive Coordinator of the United Nations Volunteers programme

V Awards 2013

V Awards is a project initiated in 2011 marking the 10th anniversary of the International Year of Volunteers. The concept behind this project is to recognize individuals who make extraordinary and selfless contributions to society at large and reward the most outstanding volunteers at national level. The United Nations Volunteers programme together with News 1st and in collaboration with the Ministry of Social Services' National Volunteer Secretariat and the National Steering Committee on Volunteering have organized this initiative to provide volunteers across Sri Lanka a platform to share their stories, showcasing volunteerism. The awards ceremony recognizes the "Volunteer of the Year 2013" and the "Youth Volunteer of the Year 2013". A special trophy on "Volunteering for Water" will be awarded to commemorate 2013 as the International Year of Water Cooperation.

Ministry of Social Services

The Ministry of Social Services in Sri Lanka envisions a caring and rights based society. Its Mission is to make the disadvantaged partners in national development by providing a conducive environment and opportunities through policy initiatives in social welfare and social development. MoSS is committed to securing a pleasant society for the disadvantaged, a better environment for senior citizens and a society that treats all differently abled persons as respected citizens without discrimination.

United Nations Volunteers

The United Nations Volunteer programme is the UN organization that contributes to peace and development through volunteerism worldwide. Volunteerism is a powerful means of engaging people in tackling development challenges, and it can transform the pace and nature of development. Volunteerism benefits both society at large and the individual volunteer by strengthening trust, solidarity and reciprocity among citizens, and by purposefully creating opportunities for participation.

News 1st

News1st is Sri Lanka's premiere news organization. Headquartered in Colombo, the organization reaches every nook and cranny of Sri Lanka while at the same time also providing comprehensive reports on global events. Since its inception News 1st has fearlessly ventured into new fields in journalism leading other media organizations in the country. News1st caters to audiences in the three most widely used languages in Sri Lanka, English, Sinhala and Tamil and reaches out to millions of Sri Lankans, through eight electronic media channels.

http://www.socialwelfare.gov.lk/ http://www.unvlk.org http://www.newsfirst.lk/

Looking Back - V Awards 2011

Born in a small village in Hikkaduwa, being the only hearing impaired person in his surroundings, Ananda Guruge's humble beginnings did not prevent him from dreaming big. His education, ability to communicate through sign language and the stable socio-economic background he came from, spared him from the social injustice endured by similar individuals from lesser privileged backgrounds. This prejudice against persons with hearing impairments motivated him to step up and take action.

Ananda's day started early and ended close to midnight. He rode his bicycle for miles, around the district of Galle, through isolated villages, searching for hearing-impaired persons. For some of them, he was not only the first similarly impaired person who had visited them, but also the first person who symbolized that a life of dignity, without being subject to discrimination, was a possibility.

Hearing about the ill-treatment of children with hearing impairment, he raised awareness amongst his fellow villagers that these children too deserved a good education. He encouraged

parents to send them to school at the Rohana Special School in Matara, where he currently serves as the President of the alumni society.

In 1995, he established the first organization for people with hearing impairment in the district of Galle. It was later extended to Matara and Hambantota, bringing together people with hearing impairment from the south under one umbrella organization called the Southern Province Deaf Association (SPDA). The organization became an active home to all members, as Ananda became a father to the children he had supported, teaching them Sri Lankan Sign Language, educating and instilling them with confidence and social skills.

In 2004, he watched the Tsunami destroy his small Association building to its foundation with all his personal belongings and life's work. However, the waves did not wash away his determination. He began the painstaking task of finding support to rebuild his organization.

Assistance was to come in 2006, when a French non-profit organization named Secours Populaire

built a complete home, work training centre and a sales shop for his Association.

Today, the SPDA is home to thousands of people with hearing impairment of all ages and provides a space for them to discuss their day-to-day problems, from finding suitable employment to fulfilling the basic needs of their families.

Ananda did not limit his mission to the boundaries of his locality. He is currently working on a project to build relationships with similar organizations around the country. Part of his efforts include a collaboration with the American Society in Colombo to bring a group of youth with hearing impairment from the North to Galle for a three-day workshop to encourage interaction between youth from different parts of Sri Lanka.

The road that Ananda takes in the pursuit of this just cause is by no means an easy one. He has shone light where previously there was darkness. This is a man who drew inspiration solely from the happiness of being able to make a difference.

ANANDA GURUGE

"It is the one in pain who can see the pain in the other. The step that I've taken, it is to be taken by anybody who sees the pain.
Then the one small step of mine will make a huge leap. My ultimate wish is that all the small steps I've taken become a huge leap."

Galle | Disability Relief

හික්කඩුව පුදේශයේ කුඩා ගමක ඉපදුණු ආනන්ද ගුරුගේ එම වටපිටාවේ සිටි එකම ශුවණාබාධිත ළමයා වුවද එය ඔහු දිගු ගමනක් පිලිබඳ සිහින දැකීමට බාධාවක් වූයේ නැත. ඔහුගේ අධාාපනය, සංඥා භාෂාව ආධාරයෙන් අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමේ හැකියාව, ශක්තිමත් සමාජ ආර්ථික පසුබිම තුළින් අන්ධ නොවූ ඔහු ශුවණ හැකියාව අඩු අයට සිදුවන සමාජ අසාධාරණය හා අඩු සැලකිල්ල අවබෝධ කර ගත්තේය. එලෙසම ඒ සඳහා යම් යම් කිුයාමාර්ග වෙනුවෙන් පියවර ගැනීමට ඔහු ඉටා ගත්තේය.

පාත්දරිත්ම උදාවන ආතත්දගේ දවස අවසත් වන්නේ මැදියම් රැය ආසන්නයේ ය. ඔහු ගාල්ල දිස්තුික්කය පුරා තම බයිසිකලය පැද ගොස් නොයෙකුත් දූෂ්කර ගම්මාන හරහා ගමන් කර ශුවණ හැකියාව දූර්වල පුද්ගලයන් සොයා ගත්තේය. ඇතැම් අයට දිවියේ පුථම වතාවට හමුවූ ශුවණාබාධිත පුද්ගලයා ඔහු වූවා මෙන්ම තම ආබාධිත බව ගෞරවාන්විත දිවියක් ගෙවීමට බාධාවක් නොවන බව පසක් කල පළමු මිනිසාද විය.

ශුවණාබාධිත පුද්ගලයන් සඳහා සිදුවන අසාධාරණකම් පිළිබඳව ඔහු ගමේ අනෙකුත් පුද්ගලයන් දැනුවත් කිරීමට කටයුතු කළේ එම හැකියාව නොමැති දරුවන්ට හොඳ අධාාපනයක අවශාතාව අවධාරණය කරමිනි. ඔහු එම දෙමාපියන්, තම දුවා දරුවන්ව මාතර පිහිටි රෝහණ විශේෂ පාසැල වෙත යොමු කිරීමට උනන්දු කළේය. එම විදහාලයේ ආදි ශිෂා සංගමයේ වර්තමාන සභාපතිවරයා වන්නේද ඔහුය.

1995 දී ඔහු විසින් ශුවණාබාධිතයන්ගේ ගාල්ල <u>දි</u>ස්තිුක්

පථම සංවිධානය ආරම්භ කළේය. පසුව එය මාතර හා හම්බන්තොට දිස්තිුක්ක දක්වා වහාප්ත කළේය. ශුවණාබාධිතයන් සියලු දෙනා එකම සෙවණක් යටතට ගෙන එමින් දකුණු පළාත් ශුවණාබාධිතයන්ගේ සංගමය ඔහු පිහිට වීය. මෙම සංවිධානය සියල සාමාජිකයන්ගේ කියාකාරී නිවස බවට පරිවර්ථනය විය. එම නිවසේ පියා බවට ආනන්ද පරිවර්තනය වූයේ ඔහු සොයාගත් එම ළමුන්ට සෙවණක් ලබා දෙමින්ය. ඔහු ඔවුන්ට සංඥා භාෂාව උගත්වමින් අධෳාපනය තුළින් ඔවුන්ගේ හැකියාවන් වර්ධනය කළේ සමාජශීලී වීමට අවශා ආත්ම විශ්වාසය ගොඩනැඟීමට ද සහය වෙමිනි.

2004 දී ඔහු ජීවිත කාලයේ දී ආශාවෙන් ගොඩනැඟූ සංගම් ගොඩනැඟිල්ල සුනාමි වාසනයෙන් විනාශ වී එහි සියල සම්පත් විතාශ වී ගියේ ඔහුගේ ඇස් ඉදිරිපිට දීමය. එහෙත් ඔහුගේ අධිෂ්ඨානය හා බලාපොරොත්තු ඉන් හානියට පත් වූයේ නැත. ඇති වූ තත්වයෙන් සංවිධානය නැවත ගොඩනැංවීමේ කියාමාර්ගවලට ඔහු වහා අවතීරණය විය. 2006 දී, ඔහුගේ බලාපොරොත්තු වලට නව ජීවයක් එක් කරමින්, පුංශ ජාතික ලාභ නොලබන සංවිධානයක් වූ "සකු(ර්) පොපියුලෑර්" (Secours Populaire) මඟින් ඔහුට අත හිත ලබා දුන්නේ සම්පූර්ණ නිවහනක්, පුහුණු මධාස්ථානයක් මෙන්ම අලෙවි සැලක් ද තනා දෙමිනි.

අද දකුණු පළාත් ශුවණාබාධිතයන්ගේ සංගමය විවිධ වයස් මට්ටම්වල දහස් ගණනක් වූ ශුවණාබාධිතයන්ගේ නිවහන බවට පත්ව ඇත. එය දිනපතා ඔවුන්ගේ එදිනෙදා ගැටළු සාකච්ඡා කරන තැනක් මෙන්ම ඔවුන්ට කළ හැකි සුදුසු රැකියා මාර්ග සොයා දෙමින් ඔවුන්ගේ පවුල්වල අදායම් සඳහා ශක්තියක් සැපයීමේ කරතවායද සිදු කරයි.

ආනන්ද ශුවණාබාධිත යන වදනේ ආයතනගත භාවිතයට එරෙහිව සටන් කලේ එම වදන "ඇසීමේ රෝගයකින් පෙළෙන" යන අදහස ලබාදෙන හෙයිනි. ඒ වෙනුවට ඔහුගේ සංගමය "බිහිරි ජනතා" යනුවෙන් නම් කරන ලද්දේ එහි අදහස "ශුවණ හැකියාව අඩු ජනතාව" ලෙස සැලකිය හැකි බැවිනි. ඔහු පුජා නායකයන් සමඟත්, පොලිසිය, වහාපාරිකයන්, අධාක්ෂකවරුන් සහ වෙනත් නිලධාරීන් සමඟ විවිධ කියාකාරකම්වල යෙදෙමින් තම සංගමයේ සාමාජිකයන්ට සමාජයේ අනෙක් අයත් සමඟ කියාකාරීවීමේ පසුබිම ගොඩනංවා දුන්නේය.

ආතන්ද සිය සේවාව තම පළාතට පමණක් සීමා නොකොට අද වන විට ඔහු දිවයින පුරා ඇති මෙවැනි සංවිධාන සමඟ සම්බන්ධතා ඇති කර ගැනීමේ වහාපෘතියක් දියත් කර තිබේ. මෙහි එක් පියවරක් ලෙස කොළඹ ඇමරිකානු සංගමය සමඟ දියත් කල වහාපෘතියක් යටතේ උතුරේ ශුවණාබාධිත පුද්ගලයන් කණ්ඩායමක් ගාල්ල පුදේශයට පැමිණ දින තුනක වැඩමුළුවට සහභාගි වීමේ වැඩසටහනක් සංවිධානය කෙරේ.

ආනන්ද තෝරාගත් මෙම මාර්ගය ලෙහෙසි පහසු මගක් නොවේ. නිහඬව අන්ධකාරයේ සිටි බොහෝ අයට ඔහ ආලෝකයක් ලබා දී ඇත. ඔහුගේ අපුතිහත මෛර්ය හා පූර්ණ කැපවීම පැසසුමට ලක්කළ යුතුය. ඔහු අද වන විට ශුවණාබාධිතයන්ගේ යාවජීව භාරකරුවා වී ඇත.

ஹிக்கடுவ என்ற சிறிய கிராமத்தில், தனது சூழலில் ஒரே ஒரு செவிப்புல குரைபாடுடையவராக பிருந்த ஆனந்த குருகேயின் மிகத்தாழ்மையான ஆரம்பமானது பெரிய விடயங்கள் தொடர்பான அவரது கனவுகளுக்கு ஒருபோதும் தடையாக இருக்கவில்லை. அவருடைய கல்வி அவர் சைகை மொழியில் உரையாடும் ஆற்றல், அவரது நிலையான சமூக பொருளாதார பின்புலம் போன்றவை அவரை தனிமைப்படுத்தினாலும் சமூகத்தில் மிகப்பின்தங்கிய நிலையில் செவிப்புல குறைபாடுடையவர்களாக உள்ளவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் சமுக அநீதிகள் தொடர்பாக அவரது பார்வையை மளுக்கவில்லை. இதனால் இது தொடர்பாக நடவடிக்கைகளை மேந்கொள்ள அவர் காண்டப்பட்டார்.

ஆனந்தவினது நாட்கள் மிக அதிகாலையில் ஆரம்பித்து நடுஇரவை அண்மித்ததாக முடிவடைந்தது. செவிப்புல குறைபாடுடைய நபர்களை தேடி பல்வேறு கிராமங்களூடாக காலி மாவட்டம் முழுவதும் பல மைல் தூரம் தனது துவிச்சக்கர வண்டியில் பயணித்தார். அவர்களுள் பலருக்கு அவர்களை வந்து சந்தித்த தங்களை ஒத்த செவிப்புல குறைபாடுடைய முதலாவது நபராக மாத்திரமல்லாமல், எந்தவித பாகுபாடுமின்றி உரிய மரியாதையுடனான வாழ்க்கை வாழமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டும் முதலாவது உதாரணமாகவும் அவர் இருந்தார்.

செவிப்புல குறைபாடுடைய பிள்ளைகள் தவறாக கையாளப்படுவதை அறிந்து தனது சக கிராமமக்கள் மத்தியில் இப்பிள்ளைகள் சிறந்த கல்வியை பெறுவதற்கு அருகதை உடையவர்கள் என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். தான் தற்பொழுது பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக செவையாற்றும் மாத்தறையிலுள்ள ரோகன விசேட பாடசாலைக்கு அப்பிள்ளைகளை அனுப்புமாறு பெற்றோர்களை ஊக்குவிக்கார்.

ஆண்டில் காலி மாவட்டத்தில் செவிப்புல

குளைபாடுடையவர்களுக்கான முதலாவது நிறுவனத்தை இவர் தோற்றுவித்தார். இது பின்னர், மாத்தறை மற்றும் ஹம்பந்தோட்டை மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு தென்மாகாணத்தில் உள்ள செவிப்புல குறைபாடுடையவர்களை ஒரு குடையின் கீழ் ஒன்றுசேர்த்து தென் மாகான செவிப்புல குரைபாடுடையவர்களின் சங்கமாக உருவாக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் அதன் அங்கத்தவர்கள் சகலருக்கும் ஒரு சிறந்த இல்லமாக மாறியதுடன், தான் கண்டெடுத்த பிள்ளைகளின் தந்தையாக மாநிய ஆனந்த, அவர்களுக்கு இலங்கையின் சைகை மொழியை கந்பிப்பவராகவும் சமூக வாழ்க்கைத்திருன்கலை கற்பிப்பவராகவும் அத்துடன் அவர்கள் மனங்களில் நம்பிக்கையை ஊட்டுபவராகவும் இருந்தார்.

2004ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சுனாமி பேரழிவு காரணமாக தான் உருவாக்கிய சிறிய சங்கத்தின் கட்டிடம் அதன் அடித்தளத்துடன் அவர் வாழ்நாள்பூராக சேர்த்து வைத்த அவரது பொருட்களுடன் அழிந்துகொண்டு போவகை கண்கூடாக கண்டார். எனினும் அக்கடலலைகள் அவரது திடகாத்திரத்தை ஒருபோதும் கமுவிச்செல்லவில்லை அவர் அழிந்த தன் நிறுவனத்தைப மீழக்கட்டியெலுப்ப மிகவும் மும்முரமாக இயங்கினார். உதவிகள் 2006ஆம் ஆண்டில் வந்தன. "செகோர்ஸ் பொபுளைர்" என்ற பிரான்ஸ் நாட்டின் இலாபமீட்டல் இன்றி இயங்கும் நிறுவனம் ஒன்று, முழுவதுமாக அவரது வீட்டையும், நிறுவனத்தையும், விற்பனை நிலையத்தையும் நிறுமானித்துக் கொடுத்தது.

இன்று தென் மாகான செவிப்புல குறைபாடுடையோர்களின் சங்கமானது பல ஆயிரக்கணக்கான, வயதெல்லைக்குரியதுமான செவிப்புல குறைபாடுடையவர்களுக்கான இல்லமாக திகழ்வதுடன், அவர்கள் தினம்தோறும் முகம்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை பேசித்தீர்ப்பதற்கான இடமாகவும், அவர்களின் குடும்பங்களின் தேவைகளை பூரத்திசெய்வதற்காக தகுதியான தொழில்களை பெற்றுக்கொள்ளும் இடமாகவும் திகழ்கின்றது.

காது கேளாத நோயாளிகள் என்ற பெயரை பயன்படுத்துவதற்கெதிராக ஆனந்த தீவிரமாக செயற்பட்டார். அவர் தனது நிறுவனத்தை செவிப்புல குறைபாடுடையவர்களின் இடமாக பெயரிட்டார். அத்துடன் சமக தலைவர்களுடனும் பொலீஸ் மற்றும் வியாபார நிறுவனங்களின் இயக்குனர்களுடனும் ஏனைய அலுவலர்களுடனும் சேர்ந்து செயற்பட்டு, அவர்களுக்கு தனது சேவையை வெளிப்படுத்தி, தென் மாகாண செவிப்புல குறைபாடுடையோர்களின் சங்க அங்கத்தவர்களுக்கும் ஏனைய சமூகத்தினருக்கும் இடையில் ஓர் இணைப்புப் பாலமாக

ஆனந்தவினுடைய நடவடிக்கைகள் அவருடைய இடத்திற்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அவர் தற்பொழுது தனது நிறுவனத்தை ஒத்ததாக இந்த நாட்டில் இயங்கும் ஏனைய நிறுவனங்களுடன் உறவை ஏற்படுத்தும் ஓர் திட்டத்தில் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார். அவருடைய முயற்சிகள் கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்க சொசைட்டியுடன் இணைந்து வடக்கிலுள்ள செவிப்புல குறைபாடுடைய இளைஞர்களின் கமு ஒன்றை காலிக்கு அழைக்கு வந்து மூன்று நாட்களுக்கு செயற்பட்டறை ஒன்றை நடத்தி தொடர்பாடலுக்கு வசதி ஏற்படுத்துவதையும் உள்ளடக்கியதாக உள்ளது.

ஆனந்த அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள இந்த பயன்மிக்க பயணம் எவ்வகையிலும் இலகுவானதல்ல. முன்னர் இருளடைந்து மௌனமாக இருந்த இடத்தில் இவர் விளக்கேற்றியுள்ளார். மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அடையும் சந்தோசத்தைக் கொண்டு தூண்டப்படும் மனிதனாக இவர் விளங்குகின்றார். செவிப்புல குறைபாடுடையவர்களின் பாதுகாப்புத் தேவதையாகவும் இவர் இருக்கின்றார்.

ආනන්ද ගුරුගේ

A student of Visakha Vidyalaya, Araliya excelled at sports and extra-curricular activities. Her journey as a volunteer began during her early teenage years, with the work she put in to support those affected by the Asian Tsunami in 2004 standing testimony to her efforts.

Driven by the passion to volunteer, not just to help the helpless but also to raise awareness in society by empowering people with mental health and psychosocial difficulties, Araliya Abeysekara has become a beacon of light to the National Institute of Mental Health (NIMH).

NIMH's overarching vision is to put patients first and Araliya lives this vision in her daily life. She practices the simple act of treating residents with respect, love and kindness but most importantly she does not treat patients as persons with mental illness but rather as people who are active contributors to society. In doing so Araliya not only helps the residents cope with their illness but enables them to recover and rehabilitate so that they may live regular, productive lives in society.

Her personality and exuberance has given the employees at NIMH a sense of belonging and they now take pride in the work they do. An undergraduate in Psychology, Araliya generously imparts her theoretical knowledge to staff thus enabling them to discharge their tasks more effectively.

The Forensic Unit of NIMH deals with persons who have committed a crime and while most people want to stay far away from this unit, Araliya asked to work with persons who are in this unit. She wanted to prove that empathy and compassion can make any person's life easy and pleasant. By working with these persons and trying to rehabilitate them, she is helping them overcome their traumas while ensuring the long term safety of society.

Her empathy for fellow human beings has driven her to strive to change the common stereotypes people have of those experiencing mental health difficulties. Through her compassion and selfless efforts, Araliya has managed to show that people with mental health difficulties have rights like everyone else that they need love and affection. Most importantly she has raised awareness that anyone can experience mental health difficulties.

Colombo | Mental Health

මානසික සෞඛා පිළිබඳ ජාතික ආයතනයට ආලෝකයක් වූ අරලියා අබේසේකර ස්වෙච්ඡා සේවය සඳහා වූ මහත් ආශාවකින් හා කැපවීමකින් කටයුතු කරන්නියකි් ඇගේ එම කැපවීම අසරණයන්ට පිහිටවීමෙන් සීමා නොවී මානසික රෝගීන් හා ඔවුන් ගේ සුභසාධනය පිළිබඳ සමාජයේ දැනුවත්බව වැඩිදියුණු කිරීම දක්වා විහිදී යයි.

කොළඹ විශාඛා විදාහලයීය ආදි ශිෂහාවක වූ අරලියා විෂය බාහිර කියාකාරකම් මෙන්ම කීඩා කටයුතු වලදී ද අතිදක්ෂ ශිෂාාවක වූවාය. 2004 සුනාමි වාසනයේදී, විපතට පත්වවන් සඳහා ඈ විසින් කරනු ලැබූ සේවය නව යොවුන් වියේ සිටම ස්වෙච්ඡා සේවය කෙරෙහි ඈ තුල වු කැපවීමට සාක්ෂි දරයි.

මානසික සෞඛා පිළිබඳ ජාතික ආයතනයෙහි පරමාර්තය වන රෝගීන් පුමුඛ කොට සැලකීම අරලියාගේ දිවියෙහි ද දැක්මයි. නේවාසිකයින්ට ආදරය, කරුණාව මෙන්ම ගෞරවයෙන් සළකන අරලියා මානසික රෝගීන්, රෝගීන් ලෙස නොව සමාජයේ කොටස්කරුවන් ලෙස සලකා කටයුතු කරයිී එය ඔවුන්ට සුව වීමට උපකාරී වනවා මෙන්ම නැවත සමාජයට එක්වී පුකෘතිමත් දිවියක් ගත කිරීමට හේතු වේ.

ඇයගේ පෞරුෂය ආයතනයේ සේවකයින් තුළ ආත්මාභිමනයක් ඇති කිරීමට සමත්ව ඇත. මනෝවිදහාව පිළිබඳ උපාධි අපේක්ෂිකාවක වන අරලියා. සේවකයින් ගේ රාජකාරි වඩාත් ඵලදායි අයුරින් ඉටුකිරීමට කාර්ය මණ්ඩලයට උපකාරී වෙමින් තම නෳායික දැනුම නොමසුරුව ඔවුන් වෙත ලබාදෙයි.

වෝහාර ඒකකය කටයුතු කරනු ලබන්නේ අපරාධයක් සිද කර ඇත. තැනැත්තන් සම්බන්ධයෙන් බැවින් බොහෝ අය ඉන් ඈත්ව කටයුතු කිරීමට පෙළඹෙද්දී, අරලියා ස්වෙච්ඡාවෙන් ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වීම පුශංසනීයයි. සංවේදිතාව සහකම්පනය සහ දයානුකම්පාව තුළින් මිනිසුන්ගේ ජීවිත සැහල්ලු සහ පුසන්න බවට පමුණුවාලිය හැකිබව ඈ ඉන් පසක් කොට දැක්වූ පණිවීඩයයි. මෙම තැනැත්තන් සමඟ කටයුතු කරමින් සහ ඔවුන් තුළ වූ කම්පනයන්ගෙන් මිදීමට අරලියා ඔවුන් හට සහය වන්නේ සමාජයේ දිගුකාලීන සුරක්ෂිත බව තහවුරු කරමිනි.

සහෘද මිනිසුන් පිළිබඳ ඇය තුල වූ සංවේදිතාව මානසික ආබාධ සහිත පුද්ගලයන් පිළිබඳ සමාජය තුළ වූ සම්පුදායික අදහස් වෙනස් කිරීමේ පයත්නයක යෙදීමට ඇය පොළඹවන් ලදී. වෙනත් ඕනෑම අයෙකුට මෙන් ආදරය හා අනුකම්පාව පිළිබඳ හිමිකමක් මානසික රෝගීන්ටද ඇතිබව විශ්වාස කරන අරලියා ඕනෑම පුද්ගලයකු මානසික පීඩාවන්ට ගොදුරු විය හැකියි යන කරුණ, සමාජයට අවබෝධ කරදීමට උත්සුක වෙයි.

தன்னார்வ தொண்டானது உதவியந்நவர்களுக்கு உதவி வழங்குவது மாத்திரமன்றிஇ அவர்களை வலுவாக்குவதன் மூலம் சமூகத்தில் விழிப்பணர்வை ஏந்படுத்துவதுமாகும். தேசிய மனநிலை சுகாதார நிறுவனத்தின் ஒளிக்கீற்றாக அரலிய அபேசேகர திகழ்கின்றார். அவருடைய பதின்மவயதில் அவரின் கன்னார்வ பயணம் ஆரம்பமானது. 2004ஆம் ஆண்டு சுனாமி போமிவில் பாகிக்கப்பட்ட இலங்கையர்களை அவர்களின் அழிவுகளிலிருந்து மீளவைக்க அவர் மேர்கொண் முயந்சிகள் ஓர் முன்னுதாரணமாகும்.

தேசிய மனநிலை சுகாதார நிறுவனத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்று நோயாளிகளை முன்னிலைப்படுத்தியதாக அமைந்துள்ளது. அரலிய தனது தினசரி வாழ்வில் இந்நோக்கத்துடனேயே நோயாளிகளை வதிவிட அவர் மரியாதையுடனும், அன்புடனும், மென்மையாகவும் பராமரிக்கும் நடவடிக்கைகளை கைக்கொள்வதுடன், நோயாளிகளை மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக பராமரிக்காமல், அவர்களை சமுகத்திற்கு பங்களிப்பு செய்பவர்களாக நோக்குகின்றார். இகன்மூலம் வதிவிட நோயாளர்களை. அவர்களின் நோயடன் ஒத்துப்போகும் நிலையை உருவாக்குவது மாத்திரமல்லாமல், அவர்கள் நோயிலிருந்து மீளவும், புனர்வாழ்வு பெறவும், அகன்மூலம் சமூகக்கில் முளையான. பிரயோசனமான வாழ்கையை வாழ்வதற்கும் அவர் உதவுகின்றார்.

அவருடைய ஆளுமையின் மூலம் அவர் தேசிய மனநிலை சுகாதார நிலையத்தின் ஊழியர்கள் மத்தியில் ஓர் புத்துணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவர்கள் தற்போமுது தாம் செய்யும் வேலை தொடர்பில் பெருமிதம் அடைகின்றனர். உளவியல் தொடர்பான பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் அரலிய, தனது <u> அനിவை ஏனை</u>ய பணியாளர்களுக்கும் வழங்கி, அவர்கள் மிகச்சிருப்பான முரையில் கமது சேவைகளை வமங்க உதவியாக இருக்கின்நூர்.

தடவியல் பிரிவு குற்றமிழைத்தோர் தொடர்பாக இயங்குகின்ற நிலையில், அதிகமானோர் இப்பிரிவில் சேவையாற்றுவதற்கு தயக்கம் காட்டுகின்ற நிலையில், இத்தகைய நபர்களுடன் வேலைசெய்யுமாறு அாலிய வேண்டிக்கொண்டார். பச்சாதாபத்துடனும் இரக்கத்துடனும் அணுகும்போது எந்தவர நபருடைய வாழ்வு இலகுவானதாகவும், மகிழ்ச்சியானதாகவும் மாற்றமடையும் என்பதை நிருபிக்க அவர் விரும்பினார். அத்தகைய நபர்களுடன் சேர்ந்து இயங்கி, அவர்களை புனர்நிர்மாணம் செய்ய முயந்சிக்கும் போது நீண்டகால சமுக பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதுடன், அவர்களுடைய கஷ்டங்களில் இருந்தும் அவர்கள் மீள்வதற்கு அவர் உதவியாக இருக்கின்றார்.

அவருடைய மனிகநேய நடவடிக்கைகள், மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக பொதுவான, ஒரேவிதமான நடவடிக்கைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தூண்டின. அவருடைய கருணைமிகு தன்னலமற்ற முயற்சிகள் மூலம் ஏனைய மனிதர்களைப்போல இம்மனிதர்களுக்கும் உரிமைகள் உண்டு என்பதனையும், அவர்களுக்கும் அன்பும் ஆதரவும் தேவை என்பதனையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அக்துடன் மிக முக்கியமாக, இது எவருக்கும் ஏந்படக்கூடிய

விடயம் என்பதையம் அகிகமானோர் விளங்கிகொள்ளக்கூடிய நிலையையும் ஏந்படுத்தியுள்ளது. இதன்மூலம் மனநிலை நோயுள்ள நபர்கள் பற்றிய அபிப்பிராயங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் மக்கள் மாற்றிக்கொள்ளும் ஒரு மாந்நத்தை ஏந்படுத்திய நபராக இவர் திகழ்கின்நார்.

අරලියා අබේසේකර

A child from the remote landscapes of Mapalagama, Hiniduma in the District of Galle, Ariyasena Udalamatta Gamage attended Christchurch College in Baddegama for his primary and secondary education. Living away from home, Ariyasena was under the care of his school teacher L.K.S. Gunasiri. A social worker himself, Gunasiri, guided and inspired young Ariyasena to not only excel in his studies but also to engage in social work, which earned him the award for the best all-rounder prize in both primary and intermediate sections in school. This was the foundation that led Ariyasena to become the doctor he is today.

His passion for public medical health brought Ariyasena to the Colombo Medical Faculty, where he was nurtured by two renowned personalities in Sri Lanka; Prof. Nandadasa Kodagoda and Prof. Carlo Fonseka.

In 1980, Ariyasena took up his appointment as the Medical Officer for the Mawanella area, where he went on to become the Regional Medical Officer and played a major role in implementing key initiatives such as the World Health Organization's

Programme on Primary Health Conservation under the Health Services for all campaign in the year 2000. Under his guidance and efforts Mawanella became the first area to conduct this programme.

Achieving a significant milestone in his life, Ariyasena began his own private medical facility in Mawanella and in 1997 at his own expense he set up a branch of the Sri Lanka Sumithrayo Organization that works on suicide prevention at this facility. Ariyasena himself is one of the volunteer counsellors' who devotes his time and expertise to offer this service.

Combining his medical knowledge with his passion for social work Ariyasena played an active role in the "Lion District 306-C" volunteer movement from 2000. In addition to fulfilling his duties at the Mawanella Lions Club, he was also the National Coordinator for the Lion's Diabetic Awareness Campaign for eight years from 2001.

He joined the management of the *Anomadassi Elders' Home* in Mawanella in 1987 and to date has provided free medical services to its

residents. Despite his countless engagements in Mawenella, Ariyasena did not forget his roots. Since 1997, he has been conducting medical camps at his hometown and contributed to the renovation of the Malamure School to provide a better education for children from poor families. He also set up a scholarship programme for 15 children from both Mawanella and Mapalagama.

The year 2004 was a challenging one for Ariyasena. The major flood that swept through the district of Galle required him to travel to the severely affected areas of Mapalagama, Udugoda and Deniyaya to provide people with food and attend to their medical needs. Additionally, in the immediate aftermath of the devastating Tsunami in December that year, Ariyasena was one of the few who voluntarily travelled to the worst affected areas of Ampara, Akkaraipattu, Kalmunai, Trincomalee, Galle and Hambantota providing medical assistance at a time it was needed most.

This empathetic hardworking and creative individual, regardless of his humble beginnings, has provided exemplary voluntary services to countless people and is an inspiration to all.

Kandy | Medical Relief

ගාල්ල දිස්තික්කයේ හිනිදුම පුදේශයේ සුන්දර වටපිටාවක් සහිත ගම්මානයක් වූ මාපලගමින් බිහි වූ ආර්යසේන උඩලමත්ත ගමගේ බද්දේගම කිස්තුදේව විදහාලයෙන් සිය පාථමික හා ද්විතික අධහාපනය ලබාගත්තේ ය. නිවසින් බැහැරව ලැබූ එම අධහාපනයේ දී ඔහුගේ භාරකාරයා වූයේ තම පාසැල් ගුරුවරයකු වූ එල්.කේ.එස්. ගුණසිරි මහතායි. එතුමා සමාජ සේවකයකු, කථිකයකු වාගේම උගත් පුද්ගලයකු හෙයින් ගුණසිරි මහතාගේ මගපෙන්වීම හා පෙළඹවීම මත ආර්යසේන ද ඔහුගේ අධහාපනය පමණක් නොව සමාජ සේවා කටයුතුවල ද නියැලී එමගින් පාසැලේ පුාථමික හා ද්විතියික ශේණිවල දී සියලූ අංශවල දක්ෂතම සිසුවාට හිමි තහාග ලබාගත්තේය. මෙය ආර්යසේනගේ වෛදා මෙන්ම සමාජිය දිවියේ අඩිතාලම විය.

මහජන සෞඛ්‍ය පිළිබඳ වූ ඔහුගේ කැමත්ත මත මහජන වෛද්‍ය හා සෞඛ්‍ය අංශය සඳහා කොළඹ විශ්වවිද්‍යාල යේ වෛද්‍ය පීඨයට පිවිසි ඔහු මහාචාර්ය නන්දදාස කෝදාගෙ ාඩ සහ මහාචාර්ය කා(ර්)ලෝ ෆොන්සේකා වැනි විද්වතුන් යටතේ ශිල්ප හැදෑරුවේය.

වර්ෂ 1980 දී ආරියසේන ඔහුගේ පුථම රාජකාරී ධූරය ලෙස මාවතැල්ල පුදේශයේ වෛදා නිලධාරීවරයා ලෙස පත්වීම් ලද්දේය. පසුව පුාදේශීය වෛදා නිලධාරී ලෙස ද කැපීපෙනෙන වැඩසටහන් රාශියක් ඔහුගේ මූලිකත්වයෙන් කියාත්මක විය. ඒ අතර ලෝක සෞඛා සංවිධානයේ පුාථමික සෞඛා සංරක්ෂණ වැඩසටහන ඔහුගේ මෙහෙයවීම මත මුලින්ම කියාත්මක කරන ලද්දේ මාවනැල්ල පුදේශය තුළයී ඒ "වසර 2000 සැමට සුවසෙන" යන තේමාව පෙරදැරි කර ගනිමිනි. ඔහුගේ දිවි මගේ සුවිශේෂී සන්ධිස්ථානයක් ලෙස, තමාගේම පෞද්ගලික වෛදා සේවාවක් 1995 දී ඔහු මාවනැල්ලේදී ආරම්භ කලේය. 1997දී සිය පෞද්ගලික ධනය වියදම් කරමින් ශී ලංකා සුම්තුයෝ ශාඛාවක් ආරම්භ කළේ සියදිව් නසා ගැනීම් වළක්වා ගැනීම අරමුණු කර ගනිමිනි. ආරියසේන ඔහුගේ කාලය, ධනය වැය කරමින් ස්වේච්ඡාවෙන් සිදු කළ මෙම සේවය වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි ඉතා මහඟු සමාජ මෙහෙවරක් විය.

ඔහුගේ වෛදා දැනුම හා සමාජ සේවය සඳහා වූ සුවිශේෂී කැමැත්ත මත සිංහ දිස්තුික් 306 සමඟ වසර 2000 සිට ස්වේච්ඡා සේවාවන් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. එලෙසම ඔහු මාවනැල්ල සිංහ සමාජයේ සභාපති මෙන්ම ලේකම් ලෙස ද කටයුතු කරන අතර 2001 සිට වසර අටක් යනතුරුම දියවැඩියාව පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ ජාතික වැඩසටහනේ සම්බන්ධිකාරක තනතුර හෙබවීය.

ඔහු 1987 සිට අද දක්වාම "අනෝමදස්සී" වැඩිහිටි නිවාසයේ පරිපාලනයට සම්බන්ධ වී සිටින අතර එහි නේවාසිකයින්ට නොමිලේ වෛදා පුතිකාර සේවාව ලබා දෙයි. මෙලෙස අනුපමේය සේවාවක් මාවනැල්ල පුදේශයට සිදු කළද සිය උපන්ගම අමතක නොකල ඔහු 1997දී සිය වෛදා කඳවුරු තම උපන් ගම හා නගරය කේන්දු කොටගෙන සිදු කරයි. එලෙසම තම උපන් පුදේශයේ පිහිටි මලාමුරේ විදාහලය තම ධන පරිතාාගයෙන් අලුත්වැඩියා කරදුන්නේ දුප්පත් දුවා දරුවන්ගේ අධායන අවශාතා වෙනුවෙනි. තවද ඔහු විසින් ශිෂාත්ව 15 ක් සංවිධානය කොට මාවනැල්ල හා මාපලගම පුදේශයන්හි සිසු දරුවන්ට ලබාදෙන ලදි.

2004 වසර ඔහුට අභියෝගාත්මක වසරක් වූයේ යී විශාල ගංවතුරකින් ආපදාවට පත් වූ ගාල්ල දිස්තික්කයේ තම ගම් පුදේශය වූ මාපලගම, උඩුගම, දෙනියාය වැනි පුදේශවල අවතැන් වූ ජනයාට ආහාර, වෙනත් පහසුකම් හා වෛදා පුතිකාර සපයන ලදී. තවද, එම වසර අවසානයේ දී සුනාමි වාසනයෙන් පීඩාවට පත් වූ අම්පාර□ අක්කරෙයිපත්තුව, කල්මුනේ, තිකුණාමලය, ගාල්ල සහ හම්බන්තොට ආදී පුදේශවලට ස්වේච්ඡාවෙන් ගොස් එම පුදේශවලට අතාවශා වූ වෛදා කඳවුරු පැවැත්වීමේ ලා පුරෝගාමීව කටයුතු කළේය.

එලෙසම ජනතාව අතර සෞඛා දැනුම හා සෞඛා පුරුදු වර්ධනය කර ගැනීම සදහා විවිධ මට්ටමේ වෛදා දැනුම සහිත රූපවාහිනී වැඩසටහන් හා සාකච්ඡා පැවැත්වීම ණී සෞඛා හා පෝෂණය පිළිබඳ පොත්පත් ද වෛදා විදහාත්මක ලිපි ලිවීමෙන් ද විවිධ සඟරා හා පුවත්පත් සඳහා නිර්මාණශීලී දායකත්වයන් නොමිලයේම ලබා දීමද මොහු විසින් සිදු කරනු ලබයි.

මෙම සුවිශේෂී අධිෂ්ඨානශීලී හා නිර්මාණාත්මක මිනිසා තම ගමන් මගේ අසමසම ගෞරවනීය සේවාවන් රාශියක් විශාල පිරිසකට ලබා දී කළ ස්වේච්ඡා සේවාව බොහෝ දෙනාගේ මවිතයට මෙන්ම ගෞරවයට ද පාතු වී ඇත. காலி மாவட்டத்தில் ஹிநிதும பகுதியில் பின்தங்கிய கிராமமான மாபலகம் எனும் அழகிய கிராமியச்சூழலில் உருவான சிறுவன் ஆரியசேன உதலமத்த கமகே தனது ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியை பத்தேகம் கிரிச்துடாவே வித்தியாலயத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். வீட்டுக்கு வெளியே இருந்து கல்வி கற்ற காரணத்தினால் தனது பாடசாலை ஆசிரியர் எல்.கே.எஸ். குணசிரி என்பவரின் பராமரிப்பில் ஆரியசேன வளர்ந்தார். சமூக சேவையாளராகவும், பேச்சாளராகவும், கல்விமானாகவும் இருந்த குணசிரி, ஆரியசேன என்ற இளைஞரை கல்வி நடவடிக்கைகளில் மேலோங்குவதில் மாத்திரமன்றி சமூக சேவையிலும் ஈடுபாடு காட்டுவதற்கு வழிகாட்டி வளர்த்தெடுத்ததன் காரணமாக ஆரியசேன தனது ஆரம்பநிலைக் கல்வியிலும், இடைநிலைப் பிரிவிலும் பாடசாலையின் சகல துறையிலும் சிறந்த மாணவன் என்ற பரிசை பெற்றுக்கொண்டார். இன்று ஆரியசேன ஒரு வைத்தியராக உருவாகுவதற்கு இதுவே அடித்தளமாக

பொதுமக்களின் மருத்துவ சுகாதாரத்தில் இருந்த அக்கறை காரணமாக ஆரியசேன கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடத்தில் அனுமதி பெற்று அங்கு பேராசிரியர் நந்ததாச கோதாகொட மற்றும் பேராசிரியர் கார்லோ பொன்சேகா போன்ற புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டார்.

1980ஆம் ஆண்டில் மாவனெல்லை பிரதேசத்தில் மருத்துவ அதிகாரியாக நியமனம் பெற்ற ஆரியசேன அவர்கள், அங்கு பிராந்திய வைத்திய அதிகாரியாக உயர்வடைந்து 2000ம் ஆண்டில் சகலருக்கும் சுகாதார சேவைகள் என்ற உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் அடிப்படை சுகாதார பராமரிப்புத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில் முக்கிய பங்காற்றினார். அவருடைய வழிகாட்டலினாலும், ஆற்றலினாலும் இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவ இடமாக மாவனெல்லை இருந்தது. தனது வாம்வில் முக்கிய மைல்கர்களை அடைந்க ஆரியசேன

அவர்கள், 1995ஆம் ஆண்டில் மாவனெல்லையில் தனது சொந்த தனியார் மருத்துவ நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். 1997ஆம் ஆண்டில் தனது சொந்த செலவில்இ தற்கொலை முயற்சிகளை தடுக்கும் வகையில் "சிறி லங்கா சுமித்ரயோ" நிறுவனத்தின் கிளையொன்றை தனது வைத்திய நிலையத்தில் ஸ்தாபித்தார். இந்நிலையத்தில் இலவச ஆலோசனை வழங்கும் ஒரு தன்னார்வ ஆலோசனை வழங்குபவராக தனது நேரத்தையும் அனுபவத்தையும் ஆரியசேன பயன்படுத்தினார் என்பது மிகையான கூற்மல்ல.

மருத்துவ அநிவுடன் சேர்த்து சமூக சேவையில் உள்ள தனது ஈடுபாட்டை சிநந்த முறையில்இ 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து லயன்ஸ் கழகம் 306ஊ என்ற தன்னார்வ அமைப்புடன் இணைந்து திறமையாக வெளிப்படுத்தினார். மாவனெல்லை லயன்ஸ் கழகத்தின் தலைவராகவும், செயலாளராகவும் பணியாந்நியதுடன் 2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து லயன்ஸ் கழகம் மேற்கொண்ட நீரிழிவு நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வு செயற்திட்டத்தின் தேசிய ஒருங்கிணைப்பாளராக 8 வருடங்கள் கடமையாற்றினார்.

1987ஆம் ஆண்டில் மாவனெல்லையில் உள்ள "அநோமதசி முதியோர் இல்லத்தின்" நிர்வாகத்தில் இணைந்துகொண்ட இவர் இன்றுவரை இவ் இல்லத்தில் தங்கி உள்ளவர்களின் மருத்துவ சேவைகளை இலவசமாக மேற்கொண்டு வருகின்றார். மாவனெல்லையில் தனது எண்ணிலடங்காத வேலைப்பளுவிற்கு மத்தியிலும் தனது ஆரம்ப கிராமத்தை ஆரியசேன மறந்துவிடவில்லை. 1997ஆம் ஆண்டிலிருந்து தான் பிறந்த ஊரில் மருத்துவ முகாம்களை தொடராக நடத்தி வருவதுடன் மலமூரே பாடசாலையில் கல்விபயிலும் வறிய குடும்பங்களின் பிள்ளைகளின் கல்விமேம்பாட்டிற்காக அப்பாடசாலையிண் புனர்நிர்மாணத்திற்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார். அத்துடன் மாவனெல்லையிலும், மாபலகமையில் இருந்தும் 15 பிள்ளைகளை தெரிவு செய்து அவர்களுக்கு

புலமைப்பரிசு வழங்கும் திட்டமொன்றையும் ஏற்பாடு செய்தார்.

2004ஆம் ஆண்டானது ஆரியசேன அவர்களுக்கு ஓர் சவாலாக அமைந்தது. காலி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட பெரிய வெள்ளப்பெருக்கின் காரணமாக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட மாபலகம். உடுகொட். கெனியாய் போன்ற கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு உணவு மற்றும் வைத்திய தேவைகளை கவனிப்பதற்காக இப்பகுதிகளுக்கு அவர் பயணம் செய்யவேண்டிய கேவை எந்பட்டது. இகே வருடத்தில் இறுதிப்பகுதியில் ஏற்பட்ட சுனாமி பேரமிவின் காரணமாக அம்பாரை, அக்கரைபற்று, திருகோணமலை, காலி. வாம்பாந்கோட்டை போன்ற மிகவம் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு வைத்திய சேவை அத்தியாவசியமாக இருந்த நேரத்தில் அப்பகுதிகளுக்கு தன்னார்வத்துடன் பயணம் செய்த வைத்தியர்களுள் ஒருவராக ஆரியசேன திகழ்கின்றார். சிறந்த சுகாதார பழக்கவழக்கங்களை மக்கள் மத்தியில் எந்படுத்தும் நை செயந்பாடாக கேசிய தொலைக்காட்சிகளில் பல வைத்திய கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றி தனது அறிவை மந்நவர்களுடன் பரிமாநிக்கொள்ளும் வைத்தியர் ஆரியசேன அவர்கள், சுகாதாரம் மற்றும் போஷாக்கு தொடர்பாக பல புத்தகங்களை எமுகியுள்ளதுடன், பல மருத்துவ கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் எமுதியுள்ளார். இவை யாவற்றையும் தன்னார்வ அடிப்படையில் இவர் மேற்கொண்டு

இத்தகைய கடின உழைப்பும் ஆக்கத்திறனும் கொண்ட நபராக திகழும் வைத்தியர் ஆரியசேன, எண்ணிக்கையற்ற மக்களுக்கு மிகச்சிறந்த முறையிலான தன்னார்வரீதியான சேவையை வழங்கிவருவது, எல்லோருக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

වෛදා ආරියසේන ගමගේ

The United Nations Development Programme (UNDP) is the development arm of the United Nations. UNDP partners with people at all levels of society to help build nations that can withstand crisis, and drive and sustain the kind of growth that improves the quality of life for everyone. On the ground in 177 countries and territories, UNDP's focus is on helping countries build and share solutions to the challenges of poverty reduction and the Millennium Development Goals (MDGs), democratic governance, crisis prevention and recovery, and environment, energy and sustainable development.

In Sri Lanka, UNDP works with national partners to help achieve inclusive and sustainable human development and lasting peace. It addresses regional disparities by strengthening local economies and governance systems to deliver social services in an equitable manner. UNDP supports disadvantaged communities to access justice systems, while also strengthening social integration. It also works to protect the environment and develop national capacities to respond to disasters and mitigate the risks they pose. UNDP has been working with and for the people of Sri Lanka for more than six decades.

UNDP recognizes the importance of volunteerism as a powerful tool for social cohesion. By encouraging and supporting volunteer programmes and activities, UNDP aims to mark the significance of the core values of volunteerism and its impact on development. UNDP also supports volunteerism through initiatives such as integrating volunteer efforts to achieve the Millennium Development Goals, to define the post 2015 development agenda and, by recognizing the need to engage youth to boost development. This year, UNDP is joining the #GivingTuesday campaign for the first time, adding a global dimension to this powerful day of volunteerism and philanthropy.

According to Buddhist philosophy 'Arogya parama labha' - Health is the greatest gift of all, however this gift is not so easy to come by. Nevertheless, nurse Hettihewage Donika Kamani Aseka De Silva, is an exemplary person who has devoted her life to bringing this gift to as many people as possible.

Kamani gained her primary education at Mahamaya College Kandy and later joined the Kandy Nursing School where her temperament and dedication made her an outstanding nursing officer. After serving at the Burns and Plastic Surgery Unit of the Colombo National Hospital for four years, Kamani returned to her hometown to take her place in the same unit (ward 21) at the General (Teaching) Hospital Kandy in 1994, where she served for the next seven years. Kamani went beyond her call of duty to find and fulfill the necessary physical resources that were lacking in this ward.

In 2001 Kamani took up an internal transfer to ward 49 of the Cancer Unit. Seeing the devastating condition of the ward, together with the help of her friends at the Mahamaya College Past Pupils'

Association, she gathered the necessary funds to renovate the physical and sanitary facilities of the ward, thereby making it possible to deliver a more efficient service to the patients.

Working at the cancer ward was not just another job for Kamani. She dedicated her time to listen to the stories of each and every patient. She was moved by their lack of bare necessities and the cost of healthcare that made life a bitter one for them and their families. In 2004 Kamani dedicated a month's salary and established the *Cancer Suwa Sahana Fund*, which, to this day, helps patients with their medical needs. Believing in a holistic approach to the treatment of cancer, Kamani was keen to provide patients with counseling to lead a happier life.

The fund also contributed to the wellbeing of medical staff by providing them with protective gear that shields them from exposure to radiation emanating from treatments and to minimize the effect of radiation she also established a roster that allowed nurses to work in turns. She provided tokens of appreciation through the fund for staff members in recognition of their commitment.

Having worked ten long years in the cancer ward, Kamani herself was not spared by this illness. In 2009 after witnessing a few cancer like symptoms, she had to transfer to her current position as the Infection Control Nursing Officer. Here too she has been meticulous in providing good care for her patients, demonstrating excellent knowledge and competence in advanced nursing practices.

It was in honour of her outstanding voluntary service that she was presented with the Rotary International District 3220 *Exemplary Public Service Award* in 2004 by the Rotary Club of Kandy and the titular honour *Purna Chandra Aloka Seva Virajitha* from the Kandurata Cultural and Arts Society in 2010.

Despite the many accolades presented to her, Kamani remains humble, selfless and dedicated to the voluntary work that she truly believes in. Her tireless efforts to build a better and more comfortable environment for cancer patients and her genuine concern for the wellbeing of them and her fellow colleagues, makes her a true role model; not just as a nursing officer but more so as a human being.

Kandy | Healthcare

බෞද්ධ දර්ශනයට අනුව "ආරෝගන පරමා ලාභා -නීරෝගීභාවය උතුම්ම ලාභයයි" යනුවෙන් සඳහන් නමුදු නීරෝගීබව පහසුවෙන් ලබාගත හැකි ලාභයක්ද නොවේ එම වටිනා ලාභය හැකි සියළු දෙනාට පුධානය කරනු වස් සිය දිවිය කැපකල දුර්ලභ ගනයේ කාන්තාවකි හෙදි හෙට්ටිහේවගේ ඩොනිකා කමනි අසේකා ද සිල්වා.

කමනි සිය මූලික අධාාපනය මහනුවර මහාමායා විදහාලයෙන් සම්පූර්ණ කොට පසුව මහනුවර හෙද විදුහලට ඇතුළත්ව සිය සේවාවේ අත්පොත් තබා විවිධ දක්ෂතා පුගුණ කිරීමෙන් හෙද නිලධාරීනියක් ලෙස සේවයට පැමිණියාය. වසර හතරක කාලයක් කොළඹ ජාතික රෝහලේ පිලිස්සුම් හා ප්ලාස්ටික් සැත්කම් ඒකකයේ සේවය කිරීමෙන් අනතුරුව නැවත 1994 දී තමා උපන් නගරයේ පිහිටි මහනුවර ශික්ෂණ රෝහලේ 21ක් වන වාට්ටුවේ ඉහත කී අංශයේම සේවයට පැමිණියාය. ඇය එහි තවත් වසර හතක් සේවය කළායි එහිදී ඈ තම රාජකාරීයට සීමා නොවී, එම වාට්ටුවේ භෞතික අවශාතා සපුරාලීම සඳහා ඇප කැප වී කියා කලාය.

2001 දී ඇය විසින් කරන ලද ඉල්ලීමකට අනුව ඇය රෝහලේ අභාන්තර මාරුවක් ලෙස 49 වැනි වාට්ටුවේ සේවයට පැමිණියාය. එහි පැවති දුක්ඛිත තත්ත්වය හා පවතින අඩුපාඩුකම් හමුවේ ඇය මහාමයා විදුහලේ ආදි ශිෂා මිතුරියන් ගේ උදව් උපකාර ලබාගෙන එහි සෞඛාගරක්ෂිත හා භෞතික පහසුකම් අලූත් වැඩියා කොට රෝගීන් සඳහා උපරිම සේවාවක් සැපයීම වෙනුවෙන් විශාල වැඩ කොටසක් සිදු කරන ලදී.

පිළිකා වාට්ටුවේ සේවය තවත් එක් රැකියාවක් නොකරගත් කමනි ඇයගේ සේවා කාලයේදී හා එයින් පසුව පිළිකා රෝගීන් ගේ පිටුපස ඇති දුක්ගැනවීලි වලට සවන් දූන්නාය. එමගින්, එම රෝගීන් ගේ අවශාතා ඉටු කිරීම හා ඔවුන්ට සෞඛා ආරක්ෂාව ලබාදීම තුළින් මෙම රෝගයට ගොදුරු වී අඳුරු වී තිබූ ජීවිතවලට ආලෝකයක් ලබා දුන්නාය. 2004 දී ඇයගේ මාසික වැටුප පරිතාග කිරීමෙන් ඇරඹුණු "පිළිකා සුව සහන අරමුදල" රෝගීන් ගේ වෛදා අවශාතා සපුරන්නක් බවට පත් වී ඇත. මෙමගින් එම වාට්ටුවේ සේවය කරනු ලබන කාර්ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ට ද නීරෝගිමත් ලෙස සේවය කිරීමට උපකාරී වන, විශේෂයෙන් විකිරණ වෙත නිරාවරණය වන්නන්ට උපකාරක උපකරණ ලබා දීම ද සිදු කෙරේ. එයට අමතරව විකිරණවලට නිරාවරණය වීමේ අවධානම අඩු කිරීම සඳහා සේවා මුර කුමයක් ඇ විසින් හඳුන්වා දුන් අතර එය හෙදියන්ට වැඩ මුර මාරුවෙන් මාරුවට සිදු කිරීමට හැකියාව ලබා දී ඇත.

පිළිකා රෝගීන් ගේ පුතිකාරවලදී පුළුල් පුවේශයක් ලබා ගැනීම පිළිබඳ විශ්වාස කරමින්, කමනි රෝගීන් සඳහා යහපත් ජීවිතයකට අවශා උපදේශනයන් ද ලබාදෙන ලදි. සහෝදර කාර්යය මණ්ඩලයේ කැපවීම ලබා ගැනීම සහ ඇගයීම සඳහා ඇය විසින් අරමුදලේ ද සහායෙන් සංකේත කමයක් ද හඳුන්වා දී ඇත.

වසර දහයක පිලිකා වාට්ටුවේ සිදු කළ දීර්ඝ සේවයෙන් පසු එම රෝගයේ යැයි සැකකල හැකි මූලික ලක්ෂණ 2009 දී හඳුනා ගැනීමෙන් අනතුරුව ඇය දැනට සේවය කරනු ලබන වසංගත රෝග පාලන හෙද නිලධාරී තනතුර ලබා දෙන ලදි. එහි දී ද ඇය රෝගීන් ගේ කටයුතු මනා ලෙස ඉටු කරනු ලබන අතර ඇයගේ සුවිශේෂී දැනුම හා හැකියාව ඒ සඳහා යොදා ගැනීමෙන් උසස් තත්ත්වයේ හෙද සේවාවක් සපයනු ලැබේ.

ඇයගේ මෙම දීර්ග කාලීන අඛණ්ඩ සේවාව ඇගයීමට රොටරි ජාතාන්තරයේ දිස්තුික් 3220 මඟින් "විශිෂ්ඨ මහජන සේවා සම්මානය" 2004 දී ද, මහනුවර රොටරි සමාජය මඟින් "සූර්ය ලංකා" සම්මානය 2009 දී ද, 2010 දී "පූර්ව චන්දු ආලෝක සේවා විජිත" සම්මානයද ඇයට පිරිනමා ඇත.

අැයට විවිධ සම්මාන පිදුව ද ඇය ඉතා නිහතමානීව නිර්වහාජ ලෙස සිය ස්වෙච්ඡා සේවාව මත විස්වාසය තබා කටයුතු කරන්නීය. ඇයගේ උතුම් පුාර්ථනාව වන පිළිකා රෝගීන්ට ඉතා පහසු පරිසරයක් ගොඩනංවාලීම තුළින් හා තම සහෝදර කාර්යය මණ්ඩලයන්ට ඉතා හොඳ නීරෝගීභාවයකින් සේවය කිරීමේ හැකියාව ලබා දීම මඟින් පෙන්නුම් කරන විශිෂ්ඨ ආදර්ශය වන්නේ හෙද නිලධාරිනියක සේවයට වඩා මිනිස්කමන් පිරුණු හදවතක කියාකාරිත්වයයි. பௌத்த தத்துவமான "ஆரோக்ய பரம லபா" எனும் கொடைகளில் எல்லாம் சிறந்தத கொடை தேகாரோக்கியமாகும் என கூறப்பட்டாலும் இக்கொடையானது இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதொன்றல்ல. இவ்வகையில், தாதியாக தொழிற்படும் ஹெட்டிஹெவாகே டொனிகா கமணி அசேக டி சில்வா, தன்னால் முடிந்தவரைக்கும் பெருமளவான மக்களுக்கு இக்கொடையை கொண்டுவருவதற்கு தனது வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த ஒரு தனிநபராக இருக்கின்றார்.

கமணி தனது கல்வியை கண்டி மகாமாய கல்லூரியில் ஆரம்பித்து பின்னர் கண்டியிலுள்ள தாதியர் பயிற்சி பாடசாலையில் சேர்ந்து ஒரு சிறந்த பக்குவமடைந்த அரப்பணிப்புடன்கூடிய சேவையாற்றும் ஓர் எடுத்துக்காட்டான தாதி அலுவலராக மாறினார்.

நான்கு வருடங்களாக கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையின் எரிகாயங்கள் மற்றும் பிளாஸ்டிக் அறுவை சிகிச்சை நிலையத்தில் கடமையாற்றியபின் தனது சொந்த ஊருக்கு இடமாற்றம் பெற்ற கமணி, கண்டி போதனா வைத்தியசாலையில் 21ஆம் வார்ட்டில் கொழும்பில் சேவையாற்றிய அதே பிரிவிற்கு 1994ஆம் ஆண்டில் கடைமையேற்று அங்கு 7 வருடங்கள் பணியாற்றினார். இக்காலத்தில் தான் கடைமையாற்றிய வார்ட்டில் இருந்த குறைகளை நிவர்த்தி செய்து, அத்தியாவசிய பௌதீக வளங்களை நிறைவுசெய்வதற்காக, தனது உத்தியோகபூர்வ கடைமகளுக்கப்பால் செயற்பட்டார்.

2001ஆம் ஆண்டில் அவ் வைத்தியசாலையின் புற்றுநோய் பிரிவின் 49வது வார்ட்டிற்கு கமணி உள்ளக இடமாற்றத்தை பெற்றுக்கொண்டார். அப்போது அந்த வார்ட்டில் காணப்பட்ட சிதைவடைந்த நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்காக தனது கல்லூரியான மகாமாய கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் சங்கத்திலுள்ள தனது நண்பர்களின் உதவியுடன் அதற்கு தேவையான நிதியை கிரட்டி, தனது வார்ட்டின் பௌகீக சுகாதார வசதிகளை புனரமைத்து அந்த வார்ட்டின் மூலம் நோயாளிகளுக்கு மிகச்சிறந்த முறையில் சேவை வழங்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தினார்.

புந்நுநோய் பிரிவில் வெநுமனே கடைமையாந்நுபவராக இல்லாமல், வெவோரு நோயாளியடைய பிரச்சினைகளையம் அவர்களுடன் உரையாடி கேட்டநிந்துகொள்வதற்கு தனது நேரகாலங்களை அர்ப்பணித்தார் கமணி. நோயாளிகளும் அவர்களது குடும்பங்களும் மருத்துவ செலவின் காரணமாகவும் அக்தியாவசிய தேவைகளை நிரைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமையினாலும், அவர்கள் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கும் துன்பங்களால் மிகவம் கவரப்பட்டார் கமணி. இதனால் 2004ஆம் ஆண்டில் தனது மாதச் சம்பளத்தை அர்ப்பணம் செய்து "புற்றுநோய் சுவ சஹன" எனும் நிதியை உருவாக்கி, அந்நிதியின் மூலம் இன்றுவரை நோயாளிகள் தமது வைத்திய தேவைகளை பெற்றுக்கொள்ள உதவிக்கரம் நீட்டினார் கமணி மேலும். இந்நிதியத்தின் மூலம் புந்நுநோய் சிதிச்சை வமங்கும் மருத்துவ உத்தியோகத்தர்கள் கதிர்வீச்சுத் தாக்கத்திலிருந்து அவர்களை பாதுகாக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு அங்கிகளையும் வழங்கி அவர்களது நலனுக்கும் கமணி பங்காற்றுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் கதிர் இயக்கத்தாக்கத்தை குரைப்பதற்காக அங்கு பணியாற்றும் தாதியர்கள் சுழற்சி அடிப்படியில் வேலை செய்யும் முறையையும் இவர் உருவாக்கினார்.

புற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் சிகிச்சையின் மேன்மைத் தன்மையில் நம்பிக்கை கொண்ட கமணி, அவர்களுடைய வாழ்வை சந்தோசமாக கழிப்பதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்குவதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டினார். அதேவேளை அரப்பணிப்புடன் சேவையாற்றும் தனது சகபாடிகளின் சேவையை பாராட்டும் வகையில் சுவ சேவா நிதியின் மூலமாக ஊக்குவிப்புகளை வழங்கினார். புற்றுநோய் பிரிவில் நீண்டகாலமாக (10 வருடமாக) கடைமையாற்றிய கமணியும் இந்நோய் ஏற்படும் அபாயத்துக்கு உள்ளானார். 2009ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு புற்றுநோய்க்கான ஆரம்ப அறிகுறிகள் தென்பட்டதையடுத்து அவருடைய தற்போதைய பதவியான தொற்றுநோய் தடுப்பு தாதி அலுவலர் பதவிக்கு அவருக்கு கட்டாய இடமாற்றம் வழங்கப்பட்டது. இப்பதவியிலும் மிகவும் சிறந்தவகையில் தனது ஆற்றலையும், அறிவையும் முன்னேற்றகரமான சுகாதார நடவடிக்கைகளையும் கடைப்பிடித்து நோயாளிகளுக்கு சிறந்த சேவையை வழங்கி வருகின்றார்.

இவருடைய போற்றுதற்குரிய தன்னார்வ சேவைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் கண்டி ரோட்டரி கழகம் 2004ஆம் ஆண்டு சர்வதேச ரோட்டரி கழக பிரிவு 3220இன் அதிசிறந்த பொதுச்சேவைக்கான விருதை வழங்கி கௌரவித்தது. அத்துடன் 2009ஆம் ஆண்டில் "சூரிய லங்கா" எனும் விருதினையும், 2010ஆம் ஆண்டில் "பூர்ண சந்திர ஆலோக சேவா விராஜிதா" எனும் விருதையும் இவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

தனக்கு கிடைத்த பல்வேறு விருதுகளுக்கும், பாராட்டுகளுக்கும் மத்தியில் தான் உண்மையாக விசுவாசிக்கும் தனது கீழப்படிவான, சுயனலமற்ற, அர்பணிப்புடனான தன்னார்வத்தொண்டினை கமணி மேற்கொண்டு வருகின்றார். புற்றுநோயாளர்களுக்கான சிறப்பானஇ மிகவும் வசதியான கூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் சளைக்காது ஈடுபாடு காட்டுவதுடன், தனது சக உத்தியோகத்தர்களின் நலன்களிலும் உண்மையான அக்கறையை வெளிப்படுத்தும் இவர் ஒரு தாதி அலுவலராக மாத்திரமன்றி ஒரு உண்மையான மனிதாபிமானியாகவும் மற்றுவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகின்றார்.

කමනි ද සිල්වා

Like for many people, school was the learning ground that nurtured the young R.M.G. Banda to become the leader he is today. Sensitive to the needs of the people, Banda later proceeded to use his skills to help the needy. His social services are not limited to a particular field, but spreads to wherever his help is needed.

After leaving school in 1983, Banda retraced his steps back to his hometown, the small village of Polpithigama Galketiyagama in the Kurunegala District. On his arrival, he assumed the leadership of youth in the village by establishing the Youth Society registered under the National Youth Services Council (NYSC). Restoring the village tank was the initial project of this Society and the stepping-stone for Banda's voluntary activities. With the aim of bringing about a social, economic and cultural revival in the Kurunegala District, Banda expanded his volunteering efforts throughout the Yapahuwa electorate. The Youth Leadership Training Programmes implemented through NYSC, in collaboration with the Sri Lanka Foundation, is one example that depicts Banda's commitment and dedication towards empowering youth.

After moving to the Mahaweli Scheme in 1988, he initiated the first Farmers' Society and the Welfare Society of the area. As the President of the Farmers' Society he looked into the difficulties faced by the farming community and strove to find solutions for them. As a result he was able to form a Seed Paddy Society in the Mahaweli 'C' Region and later initiate programmes to exchange seed paddy among farmers from Galle, Ratnapura and Anuradhapura districts.

Banda also worked hard towards moderating the clashes between humans and animals when he became the first President of the Conservation Management Project created in relation to the Wasgamuwa National Park.

With the aim of bringing foreign exchange to farmers and improving their economy, Banda voluntarily extended his support to commence an Aquatic Society to export ornamental fish and to give an incentive to the farmers to join Aquatic Farming.

In 2008 he joined the Lakbima Newspaper as the regional reporter for the Dimbulagala area and utilized this opportunity to improve the living standards of people by highlighting their issues and needs. The removal of the waste pit in Manampitiya, Gallella is one such highly commendable achievement.

Banda's voluntary services always focused on providing relief and happiness for those who are in need and he has made a valuable contribution in facilitating the development of society and its people.

"Example is better than precept, so I made my conduct an example. I changed many things everybody thought impossible to change, and I did it through a collective effort."

Polonnaruwa | Rural Development

පාසලෙන් ලද නායකත්ව අත්දැකීම් සමාජයට පිවිසීමත් සමග පීඩාවට පත් ජනයාට සහන සැලසීම සදහා පුයොජනයට ගැනීමට ආර්.එම්.ජී. බණ්ඩා නොපසුබට විය. ඔහුගේ එවත් වසර ගණනක සමාජ සේවය එක් ක්ෂේතුයකට පමණක් සීමා නොවීය.

1983 වසරේදී පාසලෙන් සමුගත් බණ්ඩා මහතා සිය උපත් ගම වන පොල්පිතිගම ගල්කැටියාගම ගමේ තරුණ පිරිසට තායකත්වය දෙමින් යෞවන සමාජයක් පිහිටුවා ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ ලියාපදිංචි කෙළේය. ගමේ වැව පිලිසකර කිරීමෙන් ඇරඹි මෙම සංවිධානයේ පුජා සත්කාර වැඩසටහන් යාපහුව මැතිවරණ කොට්ඨාශය පුරා වාාප්ත කිරීමට ඔහු පුරෝගාමී වූවා මෙන්ම කුරුණෑගල දිස්තුක්කය පුරා සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික පුබෝධයක් ඇති කිරීමට ඔහු පුඑල් දායකත්වයක් දැක්වූවේය. ශුී ලංකා පදනම් ආයතනය සමග ජාතික තරුණ සේවා වාාපාරය මඟින් කියාත්මක කළ නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන, ලංකාවේ තරුණ පුජාව නගා සිටුවීම උදෙසා බණ්ඩා මහතා සිය කාලය, ශුමය හා ධනය උපරිමයෙන් කැප කළ එක් අවස්ථාවක් පමණි.

1988 වසරේදී මහවැලි වාහපාරයේ පදිංචියට පැමිණීමත් සමග එහි මුල්ම ගොවි සංවිධානය හා සුභ සාධක සමිතිය පිහිටුවීමට මූලිකත්වය ගත්තේද බණ්ඩා මහතාය. ගොවි සංවිධානයේ සභාපති ලෙස ගොවීන් මුහුණ පෑ ගැටළු හදුනා ගත් බණ්ඩා මහතා එම ගැටළු වලට පිළියම් සෙවීමට කටයුතු කෙළේය. තවද මහවැලි සී කලාපයේ බීජ වී සංගමය ආරම්භ කරමින් ගාල්ල, රත්නපුර, අනුරාධපුර යන දිස්තික්ක වල ගොවීන් හා එක්ව බීජ වී හුවමාරු වැඩසටහන් කිුිිියාවට නැංවූයේය.

වස්ගමුව ජාතික වනෝදාානය සම්බන්ධයෙන් දියත් කළ රක්ෂිත කළමණාකරණ වාාපෘතියේ පුථම සභාපති ධූරය දරමින් අලි මිනිස් ගැටුම අවම කිරීමට ද ඔහු කියාකාරී ලෙස සම්බන්ධ විය. තවද, ගොවීන් අතරට හා රටට විදේශ විනිමය ගෙන ඒමේ අභිලාශයෙන් "ජල ජීවි සංගමය" පිහිටුවා විසිතුරු මසුන් අපනයනය කිරීම හා මත්සා වගාවට ගොවීන් පෙළඹවීම ඔහුගේ ස්වේච්ඡා සේවයේ වැදගත් සංධිස්ථානයකි.

ඉන් නොනැවතුනු ඔහු 2008 වසරේ සිට වසර 05 ක් පුරා ලක්බිම පුවත්පතේ දිඹුලාගල වාර්තාකරු ලෙස කටයුතු කරමින් පුදේශයේ ජන ජීවිතය යහපත් කිරීමේ අරමුණින් සිය පෑන මෙහෙයවයි. මනම්පිටිය ගල්ලැල්ල කුණු වල ඉවත් කිරීමට ගෙන ගිය සටන ඒ අතරින් විශේෂය.

සමාජයේ පීඩාවට පත් ජනයාට සතුට කැන්දා ගෙන ඒම අරමුණු කරගත් බණ්ඩා මහතාගේ ස්වේච්ඡා සේවය මේ දක්වා සමාජ පුගමනයට ඉමහත් දායකත්වයක් දක්වා ඇත. பாடசாலையில் கிடைத்த கல்வி இளம் குணரத் பண்டாவை ஒரு சிறந்த தலைவனாக்க உதவியது. தனது மக்களின் தேவைகளை நன்கு உணர்ந்த பண்டா தனது ஆற்றல்களை பயன்படுத்தி ஏழைகளுக்கு உதவி செய்தார். அவரது சமூக சேவைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் உதவி தேவைப்பட்ட அனைத்து இடத்திற்கும் வழங்கப்பட்டது.

1983இல் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிய பண்டா குருநாகலை மாவட்டத்திலிருந்து தனது ஊரான பொல்பிடிகம கல்கெடியாகமவிற்கு திரும்பினார். அங்கே அவர் தேசிய இளைஞர் சேவைகள் சங்கத்தினூடாக தனது கிராமத்தில் வாழ்ந்த இளைஞருக்கு தலைமைத்துவம் கொடுத்தார். கிராமத்துக் குளத்தை மீளமைப்பது இந்த சங்கத்தின் முதல் நடவடிக்கையாகவூம் பண்டாவின் தன்னார்வ செயற்பாடுகளுக்கு முதல் படியாகவும் அமைந்தது. குருநாகலை மாவட்டதின் சமூக, பொருளாதார, கலாசாரஇ மறுமலர்ச்சியை நோக்காக கொண்ட பண்டா யாப்பாகுவயில் தொகுதி முழுவதும் சமூக பணிகளை செய்ததுடன், ஸ்ரீ லங்கா பௌன்டேஷேனுடன் இணைந்து, மாவட்ட இளைஞர்களின் அபிவிருத்திக்காக இளைஞர் தலைமைத்துவ பயிற்சி முகாம்களை நடாத்தியமை பண்டாவின் சிறந்த சேவைகளின் ஓர் உதாரணமாகும்.

1988இல் மகாவலி திட்டத்திற்கு சென்று அவர் அப்பிரதேசத்தின் விவசாயிகள் சமூகத்தையூம் நலன்புரி சமூகத்தையூம் கட்டி எழுப்பினர். விவசாயிகள் சமூகத்தின் தலைவராக கடமையாற்றிய பண்டா விவசாயிகள் முகம்கொடுத்த பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வூகள் வழங்க முற்பட்டார். அவர் மகாவலி (சி) பிரிவில் விதை நெல் சங்கம் ஒன்றை தொடங்கி பின்பு காலிஇ மாத்தறைஇ ரத்தினபுரிஇ அனுராதபுர மாவட்டங்களில் விதை நெல் பரிமாற்றம் செய்ய செயற்பாடுகளை ஒழுங்கு படுக்கினார். வஸ்கமுவ தேசிய பூங்காவில் பாதுகாப்பு மேலாண்மை திட்டத்திற்கு முதல் தலைவராகக் கடமையாற்றிய பண்டா மனிதருக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற தகராறுகளை தீர்க்க முற்பட்டார்.

விவசாயிகளுக்கும், நாட்டுக்கும் அந்நிய செலவாணியை ஈட்டி பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த உதவியாக நீர்வாழ் சமூகம் என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் மூலம் அலங்கார மீன்களை ஏற்றுமதி செய்தார் பண்டா.

2008இல் அவர் லக்பிம செய்தித்தாளில் திம்புலாகல பிரதேச நிருபராக கடமையாற்றி மக்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டினார். கல்லேல்ல கிராமத்தின், மன்னம்பிட்டியவில் இருந்த குப்பைக்கூலத்தை அகற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்தார். சமூகத்தில் வாழ்ந்த ஏழை மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதே பண்டாவின் நோக்கமாக அமைந்தது. சமூகத்தின் அபிவிருத்திக்கும் மக்களின் நலனிற்கும் அவர் மிகப்பெரிய சேவையை செய்குள்ளார்.

ගුණරත් බණ්ඩා

Hailing from an affluent business family, Janaki Gunawardene was a successful, innovative and visionary entrepreneur in the corporate sector. A life-changing move to live in the village of Hanwella, where she witnessed poverty, sickness and destitution with her own eyes, inspired her to take up humanitarian work, and decide that making money was not her real goal in life.

Her journey began in 1993, when she founded Business and Professional Women Sri Lanka (BPWSL), a charitable organization affiliated with the International Federation of Business and Professional Women (IFBPW). Since then, she has been committed to uplifting the standards of living for lesser privileged women and children throughout rural Sri Lanka.

A milestone in Janaki's life was the founding of the world's first Global Peace Village, for families displaced by the conflict. In 2000, when BPWSL visited Illukpitiya and the surrounding villages in the Polonnaruwa district, they realized the need for a sustainable project to restore this war-torn community. Despite the lack of funds, Janaki was not deterred.

"Where there is a will, there is a way. Don't postpone for tomorrow what can be done today" says Janaki, and with such a motto, her determination prevailed.

Through an innovative venture in the form of an international pageant, she was able to secure funding for forty houses from forty countries around the world and thus the Global Peace Village was born. Janaki was awarded the President's Certificate of Honour by the IFBPW for her services.

Under Janaki's supervision, small and micro enterprises by women were promoted through seminars, publications, exhibitions and international conferences. BPWSL also organized health camps, book donations to needy children and excursions to rural Sri Lanka to provide essential food items to those in need.

For years, Janaki offered a helping hand through this organization for these projects but in 2009, she found a new mission, where she was able to support a poor child and her family by giving them a new house. Inspired by changing the life of a family from a lesser privileged background, Janaki decided on kick starting a whole new initiative called: Project Change. Change is a project undertaken by BPWSL, which initially started out to set up the necessary funding and nutritional provisions for rural school children to facilitate a stable education for them.

Janaki is a living example of change in action, whose determination does not allow her to pause. Her latest project is aimed at appointing ambassadors for Change, which will involve the global participation of powerful men and women who are committed to advocate for Change in their respective countries, in order to establish a better future for the human race. Ambassadors from several countries such as Taiwan, Japan, Australia, Singapore and Sri Lanka were appointed at the 20th anniversary celebration of BPWSL.

With all these remarkable efforts at making a difference, Janaki has never stopped to take a breath. Her values and passion have never wavered. Her firm belief that change is not impossible is still steadfast, and through it all, her message is simple.

Colombo | Community Service

ධනවත්වාාපාරිකපවුලකඋපතලබාසාර්ථකවාවසායිකාවක් වූ ජානකි ගුණවර්ධන ඇගේ මානව හිතවාදී මෙහෙවර අරඹන්නේ හංවැල්ල පුදේශයේ පදිංචියට පැමිනීමත් සමඟයි. පුදේශය පුරා පැතිරුනු දිළිඳුකම, අසරණකම හමුවේ ඈ පසක් කර ගත්තේ මුදල් තම දිවියේ එකම අභිමතාර්ථය නොවන බවයි.

ඇ 1993 දී ඇරඹි ශී ලංකා වෘත්තීය කාන්තා වහාපාරික ආයතනය ගොඩනැඟුවේ පරිතහාගයක් ලෙසට හා අන්තර්ජාතික වෘත්තීය වහාපාරික කාන්තා සම්මේලනයේ අනුබද්ධ ශාඛාවක් ලෙසිනි. එතැන් සිට ඇය ශී ලංකාව පුරා විසිරී සිටින අසරණ පිළිසරණක් නැති කාන්තාවන් හා ළමුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීමට ඇප කැප වී කියා කරන්නීය.

අැයගේ ජීවිතයේ තවත් එක් සත්ධිස්ථානයක් වූයේ ලෝකයේ පළමුවරට "ලෝක සාම ගම්මානයක්" ගොඩනැගීමේ කාර්‍ර්‍යයි. වසර 2000 දී ශුී ලංකා වෘත්තීය කාන්තා ව්‍‍‍‍ාාපාරික ආයතනයේ නියෝජිතයන් පොළොන්නරුව දිස්තික්කයේ ඉලුක්පිටිය හා ආසන්න ගම්මානවල කළ සංචාරයේ දී යුධාසන්න කලාපයන්හි ප්‍රජාව මුහුණ දෙන ගැටළු සදහා තිරසාර ව්‍‍‍‍ාාපෘතියක් කියාත්මක කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගන්නා ලදී. එයට ව්‍‍‍‍‍ණාලකම බාධාව වූ අරමුදල් නොමැති වීමෙන් ජානකී අධේ‍‍රයාය පත්නොවී නොසැලී සිටියාය. "හොඳ අධිෂ්ඨානයක් ඇත්නම් යමක් සඵල කරගැනීමට මඟක් ද වේ" යන්න හා "අද දවසේ කළ හැකි කිසිවක් හෙටට කල් නොදමන්න" යන තේමා තමාගේ ආදර්ශ පාඨය කරගත් ජානකී සිය අහිමතාර්තයන් කරා හඹා ගියාය. අන්තර්ජාතික

සන්දර්ශනයක් ද ඇතුලත් වූ අලූත් නිර්මාණාත්මක වැඩසටහන් හතක් මගින් ලෝකය පුරා රටවල් 40 කින් නිවාස 40 ක් සදහා මූලා දායකත්වයන් ලබා ගනිමින් ඇය අවසානයේ සාම ගම්මානය බිහි කළාය. මෙම සේවාව අගයනු වස්, අන්තර්ජාතික වෘත්තීය කාන්තා වහාපාරික සම්මේලනයේ සභාපතිගේ විශේෂ ගෞරව සහතිකය ඇයට පිරිනැමිනි.

ජානකීගේ අධීක්ෂණය යටතේ කුඩා හා සුළු පරිමාණ වාවසායකයන් පුවර්ධනය සඳහා විවිධ සම්මන්තුණ, පුකාශන, පුදර්ශන සහ අන්තර්ජාතික සම්මේලනයන් පවත්වන ලදි. එලෙසම වෛදා කඳවුරු පොත් පුදානයන් සහ අඩු ආදායම්ලාභීන් ආහාර දුවා ලබාදීමේ වැඩසටහන් ද සිදු කරන ලදි.

2009දී ජානකීගේ සංවිධානය නව මඟකට යොමු වූයේ අසරණ දැරිවියකට නිවසක් තනාදීමෙන් සිදුවූ වෙනසත් සමඟිනි. එම වෙනස මත ගොඩනඟුනු "වෙනස" වාහපෘතිය අදටත් මහඟු කර්තවායෙක් සිදු කරයි.

"වෙනස" යනු ශී ලංකා වෘත්තීය වහාපාරික කාන්තා ආයතනය සිය අරමුදල් යොදවා ගුාමීය පාසැල් දරුවන්ගේ ස්ථායි අධ්‍යයන පහසුකම් වර්ධනයට හා ඔවුන්ට පෝෂාදායී ආහාර වේලක් ලබාදීම සඳහා සිදුකළ වැඩසටහනකි.

ජානකී යනු වෙනසක් කිරීම සඳහා කි්යාකාරී වූ ජීවමාන උදාහරණයකි. ඇයගේ අලූත්ම වහාපෘතිය වී ඇත්තේ "වෙනස" සඳහා තානාපතිවරුන් පත් කිරීමයි. මෙම වැඩසටහන ලෝකයේ විවිධ බලවත් පුද්ගලයන් හා කාන්තාවන් "වෙනස" වැඩසටහන පිළිබඳ දැනුවත් කොට ඔවුන් එය පුවර්ධනය කිරීමේ නියෝජිතයන් බවට පත් කිරීම හා ඒ රටවල නියෝජිතයන් ලෙස කි්යාකරමින් අනාගතයේ දී මිනිස් වර්ගයාට යහපත් සේවාවක් ලබා දීම අරමුණු කොටගෙන කි්යාත්මක වේ. වෘත්තීය වහාපාරික කාන්තා ආයතනයේ 20 වැනි සංවත්සරය නිමිත්තෙන් තායිවානය, ජපානය, ඕස්ටේලියාව, සිංගප්පූරුව සහ ශී ලංකාව වැනි රටවල් කිහිපයක් සඳහා එම තානාපතිවරුන් පත් කිරීම සිදු විය.

මෙම සියළු කර්තවායන් අද වෙනතෙක් අඛණ්ඩව අද නොසැලී පවත්වාගෙන යන්නීය. එලෙසම සේවය සඳහා වූ ඇගේ මහත් ලැදියාව අදවන තුරු වෙනස් වී නොමැත. එමඟින් සියල්ල ගත් කළ ඇගේ පණිවිඩය ඉතාමත් නිහතුමානී වුවකි.

"මට ලෝකයට ඉගැන්වීම සඳහා කරුණු තුනක් තිබේ. මෙම කරුණු තුන ඔබගේ වටිතාම වස්තූන් වන්නේය. කියාවෙන් හා සිතුවිල්ලෙන් සරල බව, මිතුරන් මෙන්ම සතුරන් කෙරෙහිත් ඉවසීම, තමා කෙරෙහි වූ දයාවයි. එයින් ඔබ ලෝකයේ සියලු දේ එකාගු කරයි." செல்வாக்குடன் கூடிய வியாபார குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்து வளர்ந்த ஜானகி குணவர்தன, கூட்டு வியாபார நடவடிக்கைகளில் வெற்றிகரமானதும், புதுமையான தொலைநோக்கும் கொண்ட ஓர் தொழில் முயற்சியாளராவர். தனது வாழ்வில் மாற்றமொன்றை விரும்பி ஹன்வெல்ல கிராமத்தில் வாழ்வதற்கு சென்ற அவர், அங்கு நிலவும் ஏழ்மை, நோய்கள் அத்துடன் ஆதரவற்றவர்களின் நிலையினை தன் கண்களால் கண்டு வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் பணம் சம்பாதிப்பதல்ல என்று தீர்மானித்து மனிதாபிமான நடவடிக்கைகளின்பால் தனது எண்ணத்தை திசை திருப்பினார்.

1993ஆம் ஆண்டில் வியாபாரம், தொழில்சார் பெண்களின் சர்வதேச கூட்டமைப்புடன் ஒன்றிணைந்ததாக இலங்கையில் வியாபாரம், தொழில்சார் பெண்களின் ஸ்ரீ லங்கா அமைப்பு என்ற நற்பணி நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கியதன் மூலம் இவருடைய பயணம் ஆரம்பமாகின்றது. அன்றிலிருந்து இலங்கை முழுவதும் கிராமங்களில் வசதி வாய்ப்பற்ற பேண்களினதும் சிறுவர்களினதும் வாழ்க்கை தராதரத்தை மேம்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் அவர் கவனம் செலுத்தினார்.

ஜானகி அவர்களுடைய வாழ்வில் முக்கிய மைல்கல்லாக அசாதாரண சூழ்நிலைகளால் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களுக்காக அவர் உருவாக்கிய உலகின் முதலாவது பூகோள அமைதிக்கிராமத்தை குறிப்பிடலாம். 2000ஆம் ஆண்டில் இவரின் வியாபார, தொழில்சார் பெண்களுக்கான ஸ்ரீ லங்கா அமைப்பு, பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இலுக்பிடிய மற்றும் அதனை சூழவுள்ள கிராமங்களுக்கு விஜயம் செய்து, அங்கு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தினை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நிலைநிறுத்தத்தக்க ஒரு திட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்தது. இதற்காக போதிய அளவு நிதி வளங்கள் இல்லாதிருந்தபோதிலும் அது எவ்வகையிலும் ஜானகியின் முயற்சிகளுக்கு கடையாக இருக்கவில்லை.

எங்கெல்லாம் திடமான நம்பிக்கையுள்ளதோ அங்கெல்லாம் அதந்குரிய வழி பிறக்கும் என்பதையும், இன்று செய்யக்கொடிய வேலையை ஒருபோதும் மறுநாளுக்கு ஒத்திப் போடதே என்பதையும் தனது கொள்கையாக கொண்ட ஜானகி, தனது தீர்மானங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கினார்.

சர்வதேச ஆடை அலங்காரக் கண்காட்சி போன்ற புதுமையான துணிகர முயற்சிகள் மூலம் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள 40 நாடுகளில் இருந்து 40 வீடுகளை அமைப்பதற்கு தேவையான நிதி வளத்தை பெற்றுக்கொண்டார். இதன் மூலமே அமைதிக்கிராமம் தோன்றியது. அவருடைய சேவைகளை பாராட்டி வியாபாரம், தொழில்சார் பெண்களுக்கான சர்வதேச கூட்டமைப்பின் தலைவரின் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டு அவர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

சர்வதேச மகாநாடுகள் மற்றும் கண்காட்சிகள், வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஊடாக ஜானகியின் மேற்பார்வையின் கீழ் பெண்களால் நடாத்தப்பட்ட சிறிய மற்றும் மிகச்சிறிய பயன்தரு தொழில் முயற்சிகள் விருத்திசெய்யப்பட்டது. அத்துடன் அவர்கள் வைத்திய முகாம்களையும் தேவையுடைய சிறார்களுக்கு புத்தக அன்பளிப்புகளையும் ஏற்பாடு செய்ததுடன், இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் வாழும் ஏழைகளுக்கு உணவூட்டும் நோக்கில் சுற்றுலாக்களையும் ஏற்பாடு செய்தார் ஜானகி.

பலவருடங்களாக ஜானகி தனது நிறுவனத்தின் மூலம் பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டி வந்ததுடன் 2009ஆம் ஆண்டில் அவர் ஒரு புதிய பயணத்தை "மாற்றம்" என்ற பெயரில் ஆரம்பித்து, அதனூடாக ஓர் ஏழைச்சிறுமிக்கும் அவர் குடும்பத்திற்கும் ஓர் வீட்டை வழங்கி உதவி புரிந்தார். இதன்மூலம் தனது மாற்றம் என்ற நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் காரணகருத்தாவாக அத்திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

மாற்றம் என்ற நிகழ்ச்சித்திட்டமானது கிராமிய பாடசாலைகளில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் நிலையாக கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு உதவுவதற்காக தேவையான நிதியையும்இ போசாக்கு பதார்த்தங்களையும் முதலில் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வியாபாரம், தொழில்சார் பெண்களின் ஸ்ரீ லங்கா அமைப்பின் ஒர் நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும்.

ஒரு மாற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு உதாரணமாக ஜானகி உள்ளதுடன் அவருடைய திடசங்கற்பம் அவரை ஒருபோதும் அமைதியாக இருக்கவிடுவதில்லை. அவரின் புதிய நிகழ்ச்சித்திட்டமானது சர்வதேச ரீதியாக மனித இனத்தின் சிறந்த எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்காக தேவையான மாற்றங்களை தத்தமது நாடுகளில் முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய பலம் பொருந்திய ஆண்களையும் பெண்களையும் பூகோளரீதியாக மாற்றத்திற்கான தூதுவர்களாக நியமிப்பதை நோக்கமாக கொண்டதாகும். வியாபாரம், தொழில்சார் பெண்களுக்கான றீ லங்கா அமைப்பின் 20ஆவது வருடாந்த கொண்டாட்டங்களின் பொது, தைவான், ஜப்பான், அவுஸ்திரேலியா, சிங்கப்பூர், ஸ்ரீ லங்கா போன்ற நாடுகளுக்கான அத்தகைய தூதுவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேற்கூறிய குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கான முயற்சிகளை ஜானகி ஒருபோதும் ஒரு ஓய்வுக்காகவேனும் நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. அவருடைய விழுமியங்களும் விருப்பங்களும் ஒருபோதும் தடுமாற்றம் கண்டதில்லை. அவர் தனது "மாற்றம் சாத்தியமானதே" என்ற நம்பிக்கையில் இன்னும் உறுதியாக உள்ளார். அவருடைய செய்தி மிகவும் கீழப்படிவானது.

ජානකී දේවි

Employee Volunteerism

Standard Chartered Bank encourages its employees to volunteer for activities and provides them with three days of volunteering leave to engage in projects of their choice.

Go Forward

The soccer camp is an activity engendered by Standard Chartered Bank's "Go Forward" initiative together with the Liverpool Football Club, whereby the aim is to reach out to 1000 inner-city youth between the ages of 8 to 15 years by the end of 2013. The initiative's objectives are to popularize the game of football, identify potential talent, and to empower/educate youth on financial literacy. The Liverpool Football Club has committed to fly down coaches in October this year for a soccer clinic – an opportunity for the youth to learn, and demonstrate their talent. To date, the initiative has covered 565 youth in Colombo (2012/2013) and 270 in Jaffna (2013).

Seeing is Believing

Seeing is Believing is a global initiative to help tackle avoidable blindness. Standard Chartered Bank raises funding to prevent and treat avoidable blindness, and have helped bring affordable eye-care to some of the poorest communities across the globe. Since the launch in 2003, the initiative has reached over 31 million people. Every dollar raised is matched by Standard Chartered Bank - doubling the impact on the ground. Seeing is Believing is a collaboration between Standard Chartered Bank and the International Agency for Prevention of Blindness (IAPB)

It is those who do not have access to water that understand the value of every drop that goes waste. For Nalaka Priyantha Kumara having to travel several kilometres a day to collect water was a necessity for survival. Together with the rest of the villagers, he would travel on foot, bicycle and three-wheeler to collect water for their daily consumption.

Nalaka is an individual who showed an inclination towards serving others, from his school days. This became the foundation for his voluntary actions, which he was to continue throughout his life. He identified the needs of his people and voluntarily took up the task of providing water for the village, ending the shortage that had existed for four decades.

It is an improbable task to provide water for 300 families within a period of one year. However as the president of the 'Ekamuthu Prajamoola Sanvidhanaya', Nalaka accepted the challenge and together with his fellow villagers began raising funds to cover the expenses of the project, which amounted to Rs. 11.2 million. He obtained funds worth Rs. 9 million from the Government

and the Uva Provincial Council, while the deficit of Rs. 2.2 million came as contributions from the villagers themselves.

Nalaka executed this project in a manner that requires admiration. He put into action the method of 'shramadana', and ensured that all villagers participated in the project, putting aside personal disputes and uniting for a worthy cause. This collective effort resulted in the successful completion of excavating the drains and the laying out of water pipes stretching a distance of 13 kilometres. Even though the villagers had pleaded for water, their pleas had fallen on the deaf ears of the authorities. But Nalaka, owing to his personal experience of growing up in the village, made every effort to fulfill the request of the villagers. The project was completed on 25.02.2013 and handed over to the people of the village.

Through this drinking water project, Nalaka was able to introduce new pathways to the people of the village. Prominent among them are opportunities for self-employment, increasing the efficiency of the people's day-to-day lives,

new prospects for home gardening, improving the community's health and sanitation as well as contributing to the increase in the value of houses and the respective lands. These are only a few of the benefits that resulted from Nalaka's voluntary initiative.

Nalaka helped the people of his village to secure one of the most basic human rights. His courage and perseverance deserves recognition, and he will continue to remain an inspiration to us all.

Badulla | Social Welfare

ඉවතට ගලායන කුඩා දිය බිඳුවක පවා වටිනාකම දැනෙනුයේ ජලය නොමැතිව පීඩා විදින ජනතාවටයි. පාසල් යන අවධියේ සිටම ස්වෙච්ඡා කටයුතු සඳහා නැඹුරුවක් පෙන්නුම් කරමින් නාලක පියන්ත කුමාර මහතා තම ජීවන ගමන් මගෙහි අන් අයට සේවය කිරීමේ අඩිතාලම සකස් කර ගත්තේය. ගම් වැසියාගේ අවශාතා මැනවින් හඳුනාගත් මෙම උදාර මිනිසා දශක හතරක් තිස්සේ ගමට මහත් වූ අඩුපාඩුවක් වී තිබූ පානීය ජල ගැටළුව විසඳා දීමට ස්වකැමත්තෙන් ඉදිරිපත් වූයේය.

පවුල් තුන්සියයකට වසරක් වැනි කෙටි කාලයක් තුල පාතීය ජලය ලබාදීම සුළුපටු කාර්යයක් නොවේ. එහෙත් එකමුතු පුජාමූල සංවිධානයේ සභාපති නාලක මහතා එය සතුටු සිතින් භාරගත්තේ තම සිත තුල රජයන ස්වෙච්ඡා සේවකයා නිසාවෙනි. කි.මී. 13ක දිගින් යුත් ජලනල එලීම සදහා ඔහු තම අධිෂ්ඨානශීලිත්වය උපරිමයෙන් යොදා ගතිමින්, අවශා කරන්නාවූ සියළුම රාජා ආයතන වලින් අනුමැතිය ලබා ගත්තේය. වාාපෘතිය වෙනුවෙන් වැයවන මිලියන 11.2ක මුදල සදහා රජයෙන් සහ ඌව පළාත් සභාවෙන් මිලියන 9ක මුලාාධාර ලබාගත් ඔහු ඉතිරි මිලියන 2.2 රැස්කර ගැනීමට සිය ජනයාගේ දායකත්වය ලබාගත්තේය.

එපමණක් නොව, ඔහු ඉතා අපූරු අන්දමින් තම වහාපෘතිය කියාවට නැංවූ බව අමතක නොකළ යුතුය. ඒ නාලක මහතා මනා ජිවන දෘෂ්ටියකින් යුතුව ශුමදාන සංකල්පය කියාවට නංවමින්, ජනතාව අතර තිබූ වාද භේද පසෙකලා, ගම්වාසී සියලු දෙනා ඒකරාශී කොටගෙන කානු කපා ජලනල එළීම සාර්ථකව සිදුකල බැවිනි. සිය ජනතාවගේ අනේක වූ ආයාචන බලධරයන්ගේ අවධානයට ලක්නොවූ නමුදු, එය නාලක මහතාගේ සවනට යොමු වුයේ ඔහුගේ ස්වෙච්ඡා සේවයට ඇති මහත් වූ ලැදියාව හේතුවෙනි. 2013.02.25 දින, එම පානීය ජල වහාපෘතිය ගමට දායාද කල එච්. එම්. නාලක පුියන්ත මහතා ජාතික වීර නාමාවලියට එක්කල යුතු බව පවසන්නේ ඔහුගේ ස්වෙච්ඡා සේවයෙන් පුතිලාහ ලැබුවෝය.

ගමට පානීය ජලය ලබා දීමට අමතරව මෙම වාාපෘතිය මඟින් නාලක මහතා ගැමි ජනතාවට විවිධ ඉඩ පුස්ථා විවෘත කිරීමට සමත් වී තිබේ. ස්වයං රැකියාවලට මඟ පෑදීම, ජනයාගේ එදිනෙදා ජිවිත කාර්යක්ෂම කරගැනීමට රුකුලක් වීම, සංවර්ධන කියාවලිය වෙනුවෙන් කාලය වෙන්කොට ගැනීමට හැකිවීම, ගෙවතු වගාවට අවස්ථා උදා කරදීම, සැමගේ සෞඛා සම්පන්න බව මෙන්ම සනීපාරක්ෂාව ද වැඩිදියුණු කරදීම සහ ගමෙහි නිවෙස්වල සේම ඉඩ කඩම්වල වෙළඳපොළ වටිනාකම ඉහළ නංවාලීම, මෙම වාාපෘතිය මඟින් ඔහු නිරායාසයෙන් අත්කර ගත් මහඟු පුතිපලයන්ය.

මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකමක් රැකගැනීමට සිය ජනයා හට පිහිට වූ නාලක මහතා තවදුරටත් ස්වෙච්ඡා සේවාවන් කුියාවට නංවන්නේ එය තමාගෙන් ඉටුවිය යුතු උසස්ම කාර්යය සේ සලකමිනි. நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாலேயே வீணாகிச் செல்லும் ஒவ்வொரு துளி நீரின் அருமையையும் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். தான் உயிர்வாழ்வுக்கான அத்தியாவசியமான நீரை சேகரித்துக் கொள்வதற்காக தினமும் பல கிலோமீட்டர் தூரம் நாலக பிரியந்த குமார பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. தினசரி நுகர்வுக்கான நீரை பெற்றுக்கொள்ள முச்சக்கர வண்டியிலும், துவிச்சக்கர வண்டியிலும், கால்நடையாகவும் தன் கிராமத்தவர்களுடன் இணைந்து இவர் பயணம் செய்தார்.

தனது பாடசாலை நாட்களில் இருந்தே மற்றவர்களுக்கு உதவி புரியும் விருப்பத்தை கொண்டதொரு நபராக இவர் இருந்தார். இது அவருடைய வாழ்வில் அவர் காட்டும் தன்னார்வ நடவடிக்கைகளுக்கான அடித்தளமாக அமைந்தது. நான்கு தசாப்த காலமாக நிலவி வந்த நீர்ப் பற்றாக்குறைக்கு முடிவு கட்டவேண்டியதன் அவசியத்தை அடையாளம் கண்டு தன் கிராம மக்கள் நீரை பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழிவகுப்பதையே தனது தன்னார்வத் தொண்டாற்றாலாக எடுத்துக்கொண்டார் நாலக.

ஒரு வருட காலத்திற்குள் 300 குடும்பங்களுக்கு நீர் பெற்றுக் கொள்ள வழியமைப்பது மிகவும் சாத்தியமான விடயம் அல்ல. ஆயினும் தான் தலைமை தாங்கும் "எகமுது பிரஜாமுல சங்விதாணய" என்ற அமைப்பின் மூலம் இந்த சவாலை ஏற்றுக்கொண்ட நாலக தன் கிராமத்தவர்களுடன் சேர்ந்து இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தேவையான 11.2 மில்லியன் ரூபாய் பணத்தை திரட்டுவதற்கு ஆரம்பித்தார். இதில் அரசாங்கத்திடம் இருந்தும் ஊவா மாகாண சபையிடம் இருந்தும் 9 மில்லியன் ரூபாய்கள் கிடைத்ததுடன் மேலதிகமாக தேவைப்பட்ட 2.2 மில்லியன் ரூபாய்கள் கிராமத்தவர்களின் பங்களிப்பாக கிடைத்தது.

நாலக இத் திட்டத்தை பாராட்டத்தக்க முறையில் நிறைவேற்றினார்.

சிரமதான முறையில் இத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. கிராமத்தவர்கள் எல்லோரும் தமக்கிடையிலான தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளையும் பிளவுகளையும் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு இந்த பெறுமதி மிக்க நடவடிக்கையில் முழுமையாக பங்கு பற்றினர். 13 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு குழாய் பதிப்பதற்கும், அதற்கான காண்களை வெட்டுவதற்கும் இந்த கூட்டு முயற்சி வெற்றிகரமாக அமைந்திருந்தது. கிராமிய மக்கள் அதிகாரிகளிடம் பல தடவைகள் நீரை பெற்றுத்தருமாறு விடுத்த கோரிக்கைகள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காக இருந்த நிலையில் நாலக தான் கிராமத்தில் அனுபவித்த தனது சொந்த அனுபவங்களின் காரணமாக இந்த உண்மையான கோரிக்கை, அதற்கு தேவையான உதவிகளை பெற்றது. இத் திட்டம் 25-02-2013 இல் நிறைவு செய்யப்பட்டு கிராம மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

இத்திட்டத்தின் மூலமாக நாலக அவர் கிராமத்திற்கு பல வழிமுறைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார். சுய வேலைவாய்ப்பு, தினசரி வேலைகளின் இயக்கு திறனை அதிகரித்தல், வீட்டுத்தோட்டம், சமூக சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தல் மற்றும் வீடு மற்றும் நில விலை அதிகரித்தல் ஆகியவை நாலக செய்யும் தன்னார்வச் செயல்களில் மக்கள் பெரும் சில பயன்கள் அகும்.

நாலக தனது கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றை பெற்றுக்கொள்ள உதவினார். அவரின் தைரியம் மற்றும் விடாமயற்ச்சி பாராட்டுக்குறியதாகும்.

නාලක පුියන්ත කුමාර

'One only needs a caring heart and a pair of skilled hands to make a difference in the world we live in': Sachinda Dulanjana's motto in life has been this thought and it has taken him on a journey to help so many different groups that needed assistance. For those who believe that humanitarian work entails giving up much time and money, this young man is an example of the exact opposite.

> Starting his volunteer work as a part of a scout troop, Sachinda always had the spirit of volunteerism within him. This spirit was given wings at Ananda College, when Sachinda received leadership training and guidance, which helped him take on large scale projects that would benefit many. Working with his Prefect's Guild, Sachinda was instrumental in organizing rural school rehabilitation programmes in some of the most remote parts of the country. His work also took him to war torn areas like Killinochchi where the devastation caused by years of war tugged at the very heartstrings of a young volunteer.

Working on Tsunami rehabilitation projects only served to make Sachinda understand that there was much more to be done. With this in mind he set up the *Hearts and Hands of Humanity* or the H3 Foundation to rally like-minded youth from around the country and in fact from around the world to work together to bring hope to those who had lost so much.

As a mentor and guide, Sachinda's work is extensive to say the least. The *H3 Foundation* has worked with various institutions such as the *Lawris* Children's Home in Maradana, the Salvation Army Elder's Home in Rajagiriya, the Camilla Special **Needs School** in Mattegoda, and the **City Home** for Elders and Children in Battaramulla. Sachinda and H3 collect funds and donations, and more importantly give of their time and care to those in these institutions.

The work of H3 does not stop there. Passionate about guiding youth in the correct path, Sachinda has also organized several leadership and awareness programmes on topics such as the value of reading, non-discrimination, peer pressure, drug abuse and other psychological issues that specifically affect the younger generation. Together with organizations such as Sri Lanka Volunteers and the V-Force, Sachinda

helps to mobilize youth from around the country, and provides platforms for youth issues to be discussed and solutions found. A talented writer, Sachinda also uses his words to inspire through his poetry and prose.

Someone once said 'if there is a will there is a way' and Sachinda is a prime example of that. Either alone or together with his team at H3, he will reach out to meet the needs of anyone and everyone he meets. At the age of 23, this young man is just getting started and yet he has achieved much more than some that have lived for decades more than him. In that sense he is a role model to both young and old.

SACHINDA DULANJANA

"I dedicated myself to heal the pained and encourage the helpless."

Colombo | Community Service

ලොවේ වෙනසක් කිරීමට අවැසි වන්නේ දයාබරිත හදවතකුත්, නිපුන දැතකුත් පමණි. සච්න්ද දුලාංජනගේ දිවියේ ආදර්ශ වාකාය වූ මෙම සිතුවිල්ල, අත්වැලක් අවැසි මිනිසුනට අත්වැලක් වීමේ දීර්ඝ ගමනක ඔහුව රැගෙන ගොස් ඇත. මානව හිතවාදී කටයුතු ඔබගේ කාලය සහ ශුමය අපමණ ලෙස වැය කරන්නේ යැයි සිතන සැමට එය සදොස් කොට පෙන්වූ අනගි ආදර්ශයකි මේ තරුණ මිනිසා.

ස්වේච්ඡා සේවකයකු ලෙස ඔහුගේ දිවිය ඇරඹෙන්නේ බාලදක්ෂ වහාපාරය තුලිනි. ඔහු තුල ජිවත් වූ මානවවාදියා ආනන්ද විදහාලයෙන් තවදුරටත් පෝෂණය වූයේ මහා පරිමාණ වහාපෘති තනිව දියත් කිරීමට තරම් අවැසි නායකත්ව පුහුණුව විදුහලෙන් ඔහුට මනාව ලැබුණු නිසාවෙනි. විදහාලයේ ශිෂා නායකයකු වූ ඔහු ආනන්ද විදහාලයෙන් කියාත්මක කල ගාමීය පාසල් ප්‍රතිසංස්කරණ වහාපෘතියේ වැදගත් භූමිකාවක් ඉටුකලේය. එම වහාපෘතිය යුද්ධයෙන් විනාශ වූ කිලිනොච්චිය වැනි පුදේශ වලට ඔහුව රගෙන යද්දී, මෙම තරුණයාගේ සිතෙහි පැලපදියම් වූ එකම සිතුවිල්ල වූයේ තම හැකි පමණින් එම සියළු දෙනාට අත්වැලක් වීමයි.

සුතාමී පුතිසංස්කරණ වතපතිවල සේවය කිරීම තුලින් ඔහු පසක් කරගත්තේ තවදුරටත් පිළිසරණක් නොමැති මිතිසුන් වෙනුවෙන් කල හැකි දේ අපමණ බවයි. එම පෙළඹවීමත් සමඟ ඔහු Hearts and Hands of Humanity නැතිනම් H3 පදනම නමින් සංවිධානයක් අරඹන්තේ එවන් සිතුම් පැතුම් සහිත තරුණ පිරිස ඔහු හා එක් කොට ගෙන සරණක් අවැසි මිනිසුන් වෙනුවෙන් සරණක් වීමටයි. H3 පදනම මරදාන ලෝරිස් ළමා නිවාසය, රාජශිරිය ගැලවීමේ හමුදාවේ වැඩිහිටි නිවාසය, මත්තෙගොඩ විශේෂ අවශාතා පාසල, බත්තරමුල්ල ළමා හා වැඩිහිටි නිවාසය යන ආයතන සමගින් කටයුතු කරයි. සචිත්දගේ මග පෙන්වීම යටතේ H3 පදනම මෙම ආයතන සඳහා අරමුදල් එක්රැස් කිරීම, පරිතාහාග කටයුතු කිරීම මෙන්ම ඔවුන් සමඟ හැකි පමණින් කාලය ගත කිරීමද සිදු කරයි.

එතැනින් නොනැවතුනු සචින්දගේ සේවාව තරුණ පුජාව නිවැරදි මගට යොමු කිරීම වැනි අංශ වලටත් යොමුව ඇත. තරුණ පුජාව සඳහා කියවීමේ වටිනාකම, වෙන්කොට සැලකීම, තරුණ පුජාවට බලපාන මනෝවිදහාත්මක ගැටළු සහ මත්දුවා ගැටළු පිලිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් සංවිධානය කිරීම සචින්ද විසින් සිදුකොට ඇත. ශ්‍රී ලංකා ස්වේච්ඡා සංවිධානය සමඟින් ශ්‍රී ලාංකීය තරුණ ප්‍රජාවට තම ගැටළු හඳුනා ගැනීමටත් ඒවාට පිළියම් යෙදීමටත් වේදිකාවක් සකස් කිරීමට ඔහු උත්සුක වී ඇති. දක්ෂ රචකයෙක්ද වන ඔහු ගදා හා පදා රචනයෙන් තරුණ පිරිස් දිරි ගැන්වීමට ද කටයුතු කරයි.

හිත ඇත්තම් පත කුඩාද යන පැරණි කියමන පුතාක්ෂ කොට පෙන්වූ තරුණ වීරුවෙකි සචීන්ද දුලාංජන. අවුරුදු 23ක් වැනි තරුණ අවධියකදී ඔහු ලඟා කරගත් දේ අපමණයි. එනයින්, ඔහු තරුණ මහළු සියළු දෙනාට ආදර්ශයක් බව නොකිවමනාය. நாம் வாழும் இவ்வுலகில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒருவருக்கு தேவைப்படுவது இதயபூர்வமான அக்கறையும், அதற்குத் தேவையான செயற்திறனுமாகும். சசிந்த துலாஞ்சனாவின் குறிக்கோளும் இதே எண்ணக்கருவை அடிப்படையாக கொண்டதுடன் அது அவரை பல்வேறு வகையிலும் தேவைகளை நாடி நிற்கும் பல்வேறுபட்ட குழுக்களுக்கும் உதவி புரியும் அவரது பயணத்திற்கு ஆரம்பமாக அமைந்தது. மனிதாபிமான வேலைகளில் ஈடுபாடு காட்டுபவர்கள் தமது நேரத்தையும் பணத்தையும் கைவிடும் நிலைமை ஏற்படுவதாக பலர் நம்புகின்ற நிலையில் அதற்கெதிரான கருத்திற்கு உதாரணமாக இருக்கின்றார் இந்த இளைஞர்.

தனது தன்னார்வத் தொண்டர் பணியை தான் இணைந்திருந்த சாரணர் குழுவில் இருந்து ஆரம்பித்த இவருக்கு தன்னார்வத் தொண்டுப் பணி அவருடன் ஒன்று கலந்ததாக இருந்தது. இவரின் இச்சிந்தனை அவர் ஆனந்தாக் கல்லூரியில் கற்கையில் பலருக்கும் பயனளிக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு தேவையான தலைமைத்துவப் பயிற்சியையும், வழிகாட்டல்களையும் பெற்றுக்கொண்டதன் மூலம் உருவானது. நாட்டின் மிகவும் பின்தங்கிய கிராமிய பாடசாலைகளை புனரமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை தன் பாடசாலை மாணவர் குழுவின் மூலம் ஏற்பாடு செய்வதற்கு காரண கருத்தாவாக இருந்தார். இவருடைய வேலைகளின் காரணமாக அவர் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி போன்ற பிரதேசங்களுக்கு சென்றவேளையில் பலவருட கால அசாதாரண குழ்நிலைகளால் ஏற்பட்டிருந்த அழிவுகள் இந்த இளம் தன்னார்வத் தொண்டரின் மனதை உருக்கியது.

சுனாமி பேரழிவின் புனரமைப்புத் திட்டங்களில் இயங்கிய போது இன்னும் எவ்வளவோ விடயங்களை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் சசிந்தவுக்கு ஏற்பட்டது. இவ்வெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும்

மட்டுமல்லாமல் உலகின் பல பாகங்களிலும் தனது சிந்தனையை ஒத்த எண்ணங்களைக் கொண்ட இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி இழப்புக்கள் பலவற்றை சந்தித்துள்ள மக்களுக்கு மீண்டும் எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதற்கு எதுவாக ர்3 பவுண்டேசன் என்னும் நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். இந்நிறுவனக்கின் சிந்கனாவாகியாகவம். வமிகாட்டியாகவம் அவரின் நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்திருந்தது. இந்நிறுவனம் மருதானையில் உள்ள லோரிஸ் சிறுவர் நிலையம், இராஜகிரியையில் அமைந்துள்ள இரட்சணிய சேனையின் முதியோர் இல்லம், மத்தேகொடையில் உள்ள கமில்லா விஷேச தேவையுடையோர் பாடசாலை, பத்தூழல்லையில் அமைந்துள்ள முதியோர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான சிட்டிஹோம் போன்ற நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றியது . சசிந்தவும் அவரது ர்3 நிறுவனமும் மேற்கூறிய நிறுவனங்களுக்காக நிதி மற்றும் நன்கொடைகளை திரட்டியதுடன் அந்நிறுவனங்களில் உள்ளவர்களின் பாரமரிப்பிருகாக கமது நோங்களையும் செலவிட்டனர்.

அத்துடன் நின்றுவிடாமல் இளைஞர்களை சரியான வழியில் நெறிப்படுத்துவதற்காக வாசிப்பின் முக்கியத்துவம், ஏற்றத்தாழ்வு, அதீத அழுத்தங்கள் மற்றும் இளைஞர் பரம்பரை எதிர்நோக்கும் உளச்சார்பான பிரச்சினைகள், போதை வஸ்து பாவனையும் துஷ்பிரயோகமும் போன்ற தலைப்புக்களில் பல்வேறு தலைமைத்துவ, விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் ஏற்பாடு செய்தார் சசிந்த. அத்துடன் ஸ்ரீலங்கா வோலண்டியர்ஸ் மற்றும் வேறு பல நிறுவனங்களுடன் இணைந்து நாடு பூராகவும் உள்ள இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும், அதற்கான தீர்வுகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கினார். ஒரு திறமை மிக்க எழுத்தாளரான சசிந்த தனது கவிதைகள், வசனநடைகள் மூலம் ஊக்கமூட்டும் வகையில் தனது படைப்புகளை கையாளுகின்றார். "ஒருவருக்கு மனோதிடம் இருந்தால்

அவருக்குரிய வழி திறந்திருக்கும்" என்று யாரோ கூறியதற்கு அமைய அதற்கொரு உதாரணமாக சசிந்த விளங்கின்றார். தான் சந்திக்கும் எந்த ஒரு நபரினதும் அல்லது ஒவ்வொரு நபரினதும் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொடுப்பதற்காக அவர் தனியாகவும் தனது ர்3 குழுவினருடன் இணைந்து பணியாற்றுகின்றார். தன்னை விடவும் பல தசாப்தங்கள் உயிர் வாழ்ந்த பலரும் நிறைவேற்றாத சாதனைகளை தனது 23 வயதான இளம் பருவத்தில் இவர் சாதித்துள்ளார். இவ்வகையில் இவர் இளையோருக்கும், முதியோருக்கும் சிறந்த உதாரண புருசராக இருக்கின்றார்.

සචින්ද දූලාංජන

சசிந்த துலாஞ்சன

Having spent nearly three decades in Japan, Sarath Wimalasiri de Costa returned to Sri Lanka in 1997. A resident of Colombo, Sarath chose to spend most of his time by the Bolgoda Lake in the Kahapola area. He witnessed first-hand the hardships faced by the people in the area and decided to devote his time and resources to uplift their living conditions.

The people of Kahapola lacked some of the basic comforts most people enjoy in abundance. Sarath initiated a project called *Anduren Eliyata* (from Darkness to Light) and assisted 34 low income families in the area to obtain electricity. This project was financed through his own voluntary contributions.

Sarath extended his voluntary services to the differently abled and the elderly in the area. His *Hisata Sevana, Hithata Nivana* project supported two families with houses; a visually impaired husband and wife and a poverty stricken family with five children. Coinciding with the Sinhala New Year, Sarath donated gifts and sponsored pilgrimage tours to all members of two elderly associations. These selfless acts of kindness only

reiterate his desire to put a smile on the faces of people.

Celebration of his birthday is just another occasion for Sarath to contribute to the society he has embraced. Trainings, advisory programmes and religious discussions are organized as part of his birthday celebrations to offer guidance for village youth to engage in activities beneficial to themselves and society.

As a devout Buddhist, he sponsors the annual *Mihindu Maha Perahera* of Kahapola Sri Sudharmarama Viharaya and provided building material and financial support needed to complete the construction of the Shrine Room of the temple. Sarath also engages in alms giving by organizing the annual 'dansala' and provides textile material for Buddhist devotees.

Sarath has provided a computer laboratory to the Kahapola Sri Pagnananda Maha Vidyala through the *Gamata Vishva Denuma* project. He has helped children outside of the Kahapola area by providing 25 computers to Isipathana College, Colombo and computer facilities for the Moratuwa Soysapura Library. He has volunteered to provide health facilities for the betterment of the society, by supplying modern equipment to the Intensive Care Unit of the Colombo National Hospital and a theatre bed and other necessary equipment for the Neurosurgical Unit of the hospital.

Sarath takes a personal interest in each of the projects that he undertakes, visiting each and every beneficiary and ensuring that the work carried out benefits the people.

His quest to reduce the gap between the rich and the poor, and to save people from the plight of poverty and hardship, remains steadfast and strong. This unwavering passion of social responsibility is fuelled by a perpetual spirit of volunteerism.

SARATH DE COSTA

"To save our own from the dark and to enlighten their lives is all I expect from my life."

Colombo | Community Service

තමා ලැබූ අත්දැකීම් තුළින් අන් අය හට සෙතක් සැලසීම ඉතා උතුම් ගුණාංගයකි. කොළඹගේ සරත් වීමලසිරි ද කොස්තා මහතා හට ද එවැනි සිතැඟියාවක් පහළ වන්නේ ජපානයේ වසර ගණනාවක් ජීවිතය ගෙවා මෙරටට පෙරළා පැමිණි විටදීය. එහිදී තම දිවියේ සැඳෑ සමය ගෙවීමට තෝරාගත් කහපොල පුදේශයේ දුෂ්කර ජීවිත ගත කරන ජනතාවගේ ජීවන ගමන නගා සිටුවීමට අත්වැලක් ලබා දීමට ඔහු තීරණය කළේය.

කහපොල සහ රෙජිඩෙල් වත්ත පුදේශවල දිවි ගෙවන ආර්ථික වශයෙන් අසීරු තත්වයක සිටින පවුල් 34ක් සඳහා, ඔහුගේ ධන පරිතාහාගයෙන් 2003 වසරේ සිට නොකඩවා විදුලි බලය ලබා දීම ඔහු මේ වෙනුවෙන් ගත් එක් කියාමාර්ගයකි. අඳුරෙන් එළියට නම් වූ මෙම වැඩසටහන මඟින් ඔහු ජන ජීවිත සැබවින්ම ආලෝකමත් කිරීමට සමත් වී ඇත. ඔහු තම ධනය නොමසුරු ලෙස වියදම් කරමින් පුදේශයේ ඉතා දිළිඳු මෙන්ම දෘශහාබාධිත යුවලකට අංග සම්පුර්ණ නිවසක් ලබා දීමටත්, දරිදුතාවෙන් පීඩා විදින දරුවන් පස් දෙනෙකුගෙන් යුත් පවුලකට නිවසක් ලබා දීමටත් පරිතහාගශීලි වුයේය. මෙම නිවාස දෙකම තනා දීම, අදියර දෙකකින් සමන්විත වූ "හිසට සෙවන හිතට නිවන" පුජා සත්කාර වහාපෘතියේ කොටසකි.

එම පුදේශයන්හි ජනයාගේ හිසට වහලක් ලබා දීමට ද ඔවුන්ගේ සිත් සතන් පිනවීමට ද සරත් මහතා කටයුතු කර ඇත. කහපොල සහ රෙජිඩෙල් වත්ත පුදේශවල පිහිටි ජොෂ්ඨ පුරවැසි සංවිධාන දෙකක සියලුම සාමාජික සාමාජිකාවන් වෙනුවෙන් මෙවර සිංහල අලුත් අවුරුද්ද උදෙසා තිලිණ ලබාදීම මෙන්ම ඔවුනට වන්දනා චාරිකා සඳහා මූලා දායකත්වය ලබා දීම ඇසුරෙන් මෙය මැනවින් පෙන්නුම් කෙරේ.

තම ජන්ම දිනය නිමිති කොටගෙන පවා සරත් මහතා සමාජයට යම්කිසි සේවයක් කිරීමට උත්සුක වෙයි. එහි පිධාන අංගයක් ලෙස තරුණ පරපුර මතින් ඉවත් කිරීම සඳහා පුහුණු උපදේශන සහ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් සංවිධානය කිරීම සහ ධර්ම දේශනා වැඩසටහන් ද පැවැත්වේ. ආගම දහම කෙරෙහි ද මහත් ලැදියාවක් දක්වන මොහු කහපොල ශී සද්ධර්මාරාම විහාරයේ වාර්ෂික මිහිඳු මහා පෙරහැරට පුර්ණ අනුගුහය ලබාදීමට කටයුතු කරයි. 2006/7 වර්ෂවලදී එම විහාරයේ ඉදිකිරීමට යෙදුනු බුද්ධ මන්දිරයේ ඉදි කිරීම් කටයුතු නිම කිරීම පිණිස ගොඩනැගිලි දවා සහ මුලා පරිතාහයෙන් ලබා දීම මඟින් මෙය තවදුරටත් විදහා දැක්වේ. දානමය කටයුතු සඳහා ද සම්බන්ධ වන ඔහු වාර්ෂිකව දන්සැල් පැවැත්වීම සහ ස්වේච්චාවෙන්, උපාසක උපාසිකාවන් හට සිල් රෙදි ලබා දීමටත් උත්සක වේ.

එම පුදේශවල ළමා පරපුර ද අමතක නොකළ සරත් මහතා ගමට විශ්ව දැනුම වාහපෘතිය යටතේ කහපොල ශුී පඤ්ඤානන්ද මහා විදහාලයට අංග සම්පුර්ණ පරිගණක විදහාගාරයක් තම ධන පරිතහාගයෙන් තනා දුන්නේය. කහපොල පුදේශයෙන් පිටත සිටින දරුවන්ගේ අභිවෘද්ධිය තකා කටයුතු කරන පුද්ගලයකු ලෙස සරත් මහතා හැඳින්විය හැක්කේ, කොළඹ ඉසිපතන විදහාලයට පරිගණක 25 ක් ලබාදීම සහ මොරටුව සොයිසාපුර පුස්තකාලය සඳහා පරිගණක ලබාදීම නිසාය. මීට අමතරව, මනුෂායාගේ ජීවිතයට අතාවශා තවත් කරුණක් වන සෞඛා වැඩිදියුණ කිරීමටද ඔහු තම ස්වේච්ඡා සේවය තුලින් පෙළඹී ඇත. කොළඹ ජාතික රෝහලේ දැඩි සත්කාර ඒකකයට අති නවීන උපකරණ ලබාදීම සහ එහිම ස්නායු ශලා වෛදා ඒකකයට ලොව අති නවීන මෙන්ම ඉතා වටිනා සැත්කම් සඳහා භාවිතා කරන ඇඳක් සහ අනෙකුත් උපකරණ ලබාදීම ඉහත කී කරුණ මොනවට පිළිඹිබු කරයි.

රට සංවර්ධනය කිරීමේ උදාර මෙහෙවර සඳහා මූලික පියවරක් ලෙස ඇති නැති පරතරය අඩු කිරීම සහ සමාජ අසාධාරණයන්ගෙන් මින්සුන් මුදවා ගැනීම වෙනුවෙන් තම ශුමය සහ ධනය කැප කරන සරත් මහතා පාදේශීය සංවර්ධනය පදනම් කොටගත් සැබෑ ස්වේච්ඡා සේවකයෙකි. ஒருவரின் வாழ்க்கையின் சொந்த அனுபவங்களைக் கொண்டு மற்றவர்களுக்காக பணியாற்றுவது பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். கொலம்பகே சரத் டீ கொஸ்தாவும் ஜப்பானில் இருந்து திரும்பிய பிறகு வெளிநாடுகளில் அவர் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையினை உயர்த்த தீர்மானித்தார். கஹுபொல பகுதியில் பலத்த கஷ்டங்களுடன் வாழுந்து வந்த மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையினை உயர்த்தும் பொருட்டு தனது வாழ்வை அர்ப்பணிக்க தீர்மானித்தார்.

2003 இல் இருந்து குறைந்த வருமானமுடைய 34 வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி பெற்றுக்கொடுக்கும் பொருட்டு நிதியுதவி அளிக்குள்ளார். "இருளில் இருந்து வெளிச்சக்கிற்கு" எனப்பெயரிடப்பட்ட இந்த செயந்பாட்டின் மூலம் பல்வேறு மக்களின் வாழ்வில் அவர் ஒளியேற்றியுள்ளார். மேலும் அவரது நிதியினை பயன்படுத்தி கண்பார்வையற்ற கணவன் மனைவிக்கு வீடமைத்துக் கொடுத்ததுடன் இன்னொரு ஐந்து பிள்ளைகள் உள்ள நை வழிய கடும்பக்கின் வீட்டிர்க கூரை போட்டுக்கொடுத்துள்ளார். இந்த இரண்டு வீடுகளும் "ஹிசட்ட செவன ஹிதட்ட நிவன" எனும் கஹபோல மற்றும் ரெஜிடேல் தோட்ட மக்களுக்கான திட்டத்தின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. அத்துடன் சரத் அவர்கள் சிங்கள தமிழ் புதுவருடத்தின் போது இரண்டு முதியோர் இல்லங்களுக்கும் நிதியுதவி வழங்குவதுடன் அவர்களது பாதயாத்திரைகளுக்கும் பணரீதியாக உதவுகின்றார். அவரது இந்த செயற்பாடுகள் மக்களின் முகங்களில் புன்னகை தவழக்காரணமாயுள்ளன.

அவரது பிறந்த தினமும் அவர் வாழுகின்ற சமூகத்திற்கு உதவும் மற்றுமொரு நிகழ்வாகும். குறிப்பாக இத்தினத்தில் இளைஞர்களுக்கு மதுவிலக்கு தொடர்பான பயிற்சிகள், ஆலோசனை நிகழ்வுகள் மற்றும் மதப் போதனைகள் எனபன நடாத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் ஒரு பௌத்தர் என்ற அடிப்படையில் கஹபோல ஸ்ரீ சுதர்மராம விகாரையின் வருடாந்த மிஹிந்து மகா பெரகராவின் முழுச்செலவினையும் இவர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். அத்துடன் 2006 இல் அவர் சுயமாக முன்வந்து இந்த விகாரையின் "பௌத்த மந்திரய"வினை நிர்மாணிப்பதற்கு கட்டிட மூலப்பொருட்கள் மற்றும் நிதியுதவி வழங்கியுள்ளார். அத்துடன் சரத் வருடாந்தம் தானம் வழங்கும் நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்வதுடன் பௌத்த அடியார்களுக்கு இலவச உடுதுணிகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

அத்துடன் சரத் கஹபோல ஸ்ரீ பக்னானந்த மகா வித்தியாலயத்திற்கு கணவி ஆய்வுகூடமொன்றை அவரது "கமட்ட விஷ்வ தெனும" திட்டத்தின் கீழ் தனது நிதியினை கொண்டு நிர்மாணித்து கொடுத்துள்ளார். அது மட்டுமல்லாமல் கஹபோலவிற்கு வெளியேயும் அவர் பல உதவிகளை செய்துள்ளார். குறிப்பாக கொழும்பு இசிப்பதான கல்லூரிக்கு 25 கணனிகளையும் மொரட்டுவ சொய்சாபுர நூலகத்திற்கு கணனி வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி கொடுத்துள்ளார். மேலும் சமூகத்திற்கு தரமான சுகாதரா வசதிகளை வழங்கும் நோக்கில் கொழும்பு தேசிய வைத்திய சாலையின் அவசர கண்காணிப்பு பிரிவிற்கு நவீன உபகரணங்களையும் நரம்பியல் சிகிச்சை பிரிவிற்கு சிகிச்சை கூட கட்டில் மற்றும் உபகரணங்களையும் அன்பளிப்பு செய்துள்ளார்.

இவ்வாறான சேவைகளின் மூலம் சரத் செல்வந்தர்களுக்கும் ஏழைகளுக்குமிடையிலான இடைவெளியை குறைப்பதுடன் சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கவும் தொண்டராக செயர்படுகின்றார்.

සරත් ද කොස්තා

சரத் டீ கொஸ்தா

Online Volunteering

onlinevolunteering.org

The UNV Online Volunteering service connects non-profit development organizations with highly motivated and capable individuals around the globe through the internet. Many non-profit development organizations and United Nations agencies have already recognized the value of online volunteering.

Anyone can volunteer via the Online Volunteering service. All they would need is a computer, an internet facility and skills to offer. Online Volunteers can come from various walks of life, but they have one thing in common – their commitment to making a difference to peace and development.

There are no costs involved as they cooperate across the world, without leaving their own homes. Moreover they not only provide valuable skills and expertise but also a new perspective and innovative ideas from the various backgrounds and cultures they come from.

For more information see http://www.onlinevolunteering.org

V-Force - National Volunteer Task Force

UNV embraces volunteerism as universal and inclusive, and recognizes volunteerism in its diversity as well as the values that sustain it: free will, commitment, engagement and solidarity.

UNV in Sri Lanka, among other activities, promotes the concept of volunteerism by effectively mobilizing and integrating hundreds of full-time volunteers into projects within the country and all over the world.

However, not everybody can or wishes to engage as full-time volunteer over a longer period. Hence, with the intention of encouraging nationals to participate in their country's own development, UNV created the V-Force: a form of community engagement based on a passion for others, bringing together anyone wanting to lend skills, knowledge or time to society, regardless of the amount.

Since its inception in 2011, the V-Force has profoundly integrated its more than 800 members into every project UNV Sri Lanka has been working on, individually or as a part of the UN family.

For more information see http://www.unvlk.org/v-force/

The links between the health of our environment and socio-economic challenges inspired Sikander Sabeer to act. Today, both locally and internationally, the talk is of climate change and environmental challenges and Sikander really walks the talk. His belief that youth have direct access to all stakeholders of society encouraged him to implement his energetic and fresh ideas at grass root level. Although his initiatives are small, they have a big impact and he has contributed to protecting the environment.

His journey in youth activism started as a volunteer with an unparalleled passion, enthusiasm and commitment, to be an agent of change. He used the British Council programmes as a launch pad to unleash his potential and embrace every opportunity that came his way. In 2011 Sikander became a *Global Changemaker* of the British Council Youth Empowerment Programme, and has served as a Youth Ambassador for Climate Change as well as a youth facilitator for climate sustainability under the British Council International Climate Change Programme since 2010.

Sikander's voluntary development work can be categorized into three avenues, namely; community service and community development; youth empowerment and professional development; climate change and sustainable development.

One of his sustainable, action oriented projects is

"Green Home", the vision of reducing the carbon footprint of ten homes by making them resource efficient within a year. He started the five phase project in April 2010. On completion of the first two phases, Sikander received the *United States Federal Assistant Grant Award* to expand his pilot project to a larger scale one that comprised of 20 homes. This was awarded as a result of the impact the project had made. In November 2011 he successfully completed all five phases of the project, resulting in families reducing their waste by 30-40%.

One of Sikander's successful advocacy campaigns is the 'National Road to Rio+20 Campaign Sri Lanka', where he served as the founder of the only national level youth mobilization programme towards the historic United Nations Conference

on Sustainable Development/Rio+20 summit. Sikander and his team started a large youth movement towards Sustainable Development in October 2011 under the slogan "This is the voice of the Sri Lankan Youth and it has to be heard". He is one of the co-creators of the YOUTH is the word - Guinness World Record, where 1500 Sri Lankan youth stood together to form the largest human mosaic in the world, one of the largest voluntary gatherings to celebrate International Youth Day.

Sikander believes in volunteerism, that it is a new platform for learning; a place to make things better, to make a change, to bring smiles to faces and to meet new people. He further believes that "to be a volunteer time does not matter; it's all about the passion and desire to give something back".

SIKANDER SABEER

"Youth will take up the world tomorrow. Youthfulness, strength and self-confidence are the best resources in a country. So let's begin with the youth, line them up for a change, that's the stepping stone for a better tomorrow."

Colombo | Sustainable Development

පරිසරයේ යහපැවැත්ම හා අප අද දිනයේ මුහුණ දෙන සමාජ ආර්ථික අභියෝග අතර පවතින සහසම්බන්ධය පසක් කොටගත් සිකන්දර් ස්වෙච්ඡා සේවයෙන් ඊට දායක වීමට ඉදිරිපත් වූ ආදර්ශමත් තරුණයෙකි. දේශගුණික විපර්යාසය ඇතුළු පාරිසරික ගැටළු දේශීය මෙන් ම ගෝලීය සාකච්ඡා මේසයේ පුධාන තේමාවක් වූ යුගයක සිකන්දර් උත්සහ දරන්නේ ඒ සම්බන්ධ ව සකීය ව දායක වීමටයි. තරුණ පුජාවට සමාජයේ සියළු සම්පත් දායකින්ට පුවේශ වීමේ හැකියාවක් ඇතැයි ඔහු තුල ඇත්තේ දැඩි විශ්වාසයකි. එම විශ්වාසය සිය නවමු අදහස් බිම් මට්ටමේ සිට කියාත්මක කිරීමට ඔහුව පොළඹවන ලැබීය. ඔහුගේ පියවර කුඩා වුවද ඉන් පුජාවට සිදුවු සේවය මහත් ය.

තරුණ නායකයකු ලෙස ඔහුගේ ගමන ආරම්භ වුයේ ස්වෙච්ඡා සේවය කෙරෙහි වූ ඉමහත් උදෙන්ගය, උනන්දුව හා කැපවීම මගිනි. ඔහුගේ විභවතාවන් මුදාහැරීම සඳහා අඩිතාලමක් වශයෙන් ඔහු යොදාගත්තේ බූතානා කවුන්සිලයේ වැඩසටහන්ය. 2011 වර්ෂයේදී සිකන්දර් බිතානා කවුන්සිල තරුණ බලගැන්වීමේ වැඩසහටහනේ "ගෝලීය වෙනස්කම්කරන්නෙකු" (Global Changemaker) බවට පත්වු අතර, 2010 වසරේ සිට බුතානා කවුන්සිල අන්තර්ජාතික කාලගුණික විපර්යාස වැඩසටහන යටතේ, කාලගුණික සමතුලිතභාවය පිළිබඳ තරුණ පහසුකම් සලසන්නකු වශයෙන් ද කටයුතු කර ඇත.

සිකන්දර්ගේ ස්වේච්ඡාමය සංවර්ධන කටයුතු පුවේශ තුනක් ඔස්සේ වර්ග කළ හැක. එනම් පුජා සේවා සහ පුජා සංවර්ධනය; තුරුණ බලගැන්වීම සහ වෘත්තීය සංවර්ධනය; සහ කාලගුණික විපර්යාසය සහ තිරසාර සංවර්ධනය

වශයෙනි. ඔහුගේ සංවර්ධන කටයුතු උපායශීලීත්වය සහ දැනුවත්කිරීම් මූලික කරගෙන සිදු කෙරේ.

තිරසාර සංවර්ධනය පිළිබඳ ඔහු කියාත්මක කල වාාපෘතිවලින් එකකි, කාබන් සලකුණ අවම කිරිමේ දැක්මෙන් යුත් "Green Home" වනාපෘතිය. වසරක් තළ නිවාස 10 ක කාබන් සලකුණ අවම තත්ත්වයට පත්කරමින් ඔවුන්ගේ සම්පත් භාවිතය වඩා කාරාක්ෂම කිරීම ඉන් සිදුවිය. ඔහු මෙම වහාපෘතිය අදියර 05 කින් යුක්ත ව 2010 වසරේදී ආරම්භ කළ අතර, එහි බලපෑමේ ගුණාත්මක බව හේතුවෙන් දෙවන අදියර සම්පූර්ණ කිරීමෙන් පස ඔහුට තම මූලික වහාපෘතිය නිවාස 20 කින් යුත් මහාපරිමාණ වහාපෘතියක් දක්වා වහාප්ත කිරීමට හැකිවිය. මේ සඳහා ඔහුට එක්සත් ජනපද ෆෙඩරල් සහයෝගිතා දීමනා සම්මානය ද හිමි විය. එදිනෙදා කුණු කසල ආදායම් උපයන සම්පතක් බවට පත්වෙමින් නිවාස ආශිූත කුණු කසල පුමාණය 30%-40% පුමාණයකින් අවම වුයේ එම වාාපෘතියේ සියලුම අදියරයන් 2011 වසරේ නොවැම්බර් මසදී අවසන් වීමත් සමගය.

සිකන්දර්ගේ ජයගුෘහී දැනුවත්කිරීමේ වනාපාරයන්ගෙන් එකක් වනුයේ "National Road to Rio+20 Campaign Sri Lanka" යි. තිරසාර සංවර්ධනය පිළිබඳ "Rio+20" සම්මන්තුණය සඳහා කියාත්මක වූ එකම ජාතික තරුණ වැඩසටහනේ පාරම්භකයකු ලෙසද සිකන්දර් හැඳින්වීය හැක. "මෙය ශීලාංකික තරුණයින්ගේ හඬයිී එයට සවන් දිය යුතුයි" යන උද්යෝග පාඨය යටතේ 2011 ඔක්තෝබර් මසදී ඔහු සහ ඔහුගේ කණ්ඩායම විසින් ති්රසාර සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් විශාල තරුණ වාපාරයක්

අරඹන ලදී. තවද, ඔහු ජාතාන්තර තරුණ දිනය සැමරීම සඳහා තරුණ තරුණියන් 1500ක පිරිසක් සමග කියාත්මක කල "Youth is the Word" නම් ගිනස් වාර්ථාගත ලොව විශාලතම මිනිස් චිතුනය (human mosaic) නිර්මාණය කිරීමේ පුධාන සංවිධායකයෙක් ද විය.

ස්වෙච්ඡා සේවය පිළිබඳ දැඩි විශ්වාසයකින් පසුවන් සිකන්දර් එය වෙනසක් සිදු කිරීමට, අනාහන්ගේ දිවිය යහපත් කිරීමට මෙන්ම නව මිතුරු මිතුරියන් ඇති කරගැනීමට මතා වේදිකාවක් බව පවසා සිටියි. තවද ඔහු පෙන්වා දෙන්නේ ස්වෙච්ඡා සේවයට අවැසි වන්නේ කාලය නොව ඒ සඳහා ආශාවක් පමණක් බවයි. ඔහුගේ සංවර්ධන පුයත්නයන් තරුණ පුජාව මූලික කොට කිුිිියාත්මක කිරීම තුලින් සමාජයීය සංවර්ධනය ද ඔහු විසින් තහවුරු කොට

சுமல் சுகாகாரக்குக்கும் சமகப் பொருளாகாரக்கிற்கும் இடையிலான உருவுகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களே சிக்கந்தனர் சபீர் அவர்களை செயந்படத்தூண்டியது. இன்று காலநிலை மாற்றுமும் சுற்றுச்சுழல் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் தேசிய, சர்வதேச ரீதியான கவனத்தை ஈர்த்துள்ளதுடன் இதில் சிக்கந்கரும் தன் பணியை மேற்கொள்கின்றார். சமகக்கின் பங்காளர்களாக இளைஞர்களுக்கு இருக்கும் நேரடியான தொடர்பில் நம்பிக்கை கொண்ட இவர் தனது புதிய வலுவூட்டும் சிந்தனைகளை அடிமட்டத்தில் செயற்படுத்த உந்தாகப்படுக்கப்பட்டார். இவருபை ப முனைப்பக்கள் சிறியதாக இருந்தபோதிலும் அவை ஏற்படுத்தும் பெரிதான தாக்கத்தினால் இவர் தன்னால் முடிந்ததை செய்கின்றார்.

மாற்றத்திற்கான ஓர் முகவராக தனது ஈடுபாட்டினையூம், ஆர்வத்தையூம், விருப்பத்தையூம் கொண்டு தனது தன்னார்வத்தொண்டர் பணியை ஆரம்பித்தார். பிரிட்டிஸ் கௌன்சில் நடக்கும் நிகமச்சிகளை தனது கிறமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பமாக பயன்படுத்திக்கொண்டார். 2011ம் ஆண்டில் பிரிட்டிஸ் கௌன்சிலுடைய இளைஞர் வலுவூட்டும் நிகழ்ச்சி திட்டத்தின் பூகோள மாற்றத்திற்குரியவராக தெரிவுசெய்யப்பட்டதுடன் காலநிலை மாந்நத்திந்கான இளைஞர் தூதுவராகவும், அத்துடன் காலநிலை நிலைநிறுத்தலுக்கான இளைஞர் வசதி செய்பவராகவும், 2010ம் ஆண்டிலிருந்து பிரிட்டிஸ் கௌன்சில் உடைய சர்வதேச காலநிலை மாந்ந நிகழ்ச்சி திட்டத்தில் கடமையாற்றினார்

சிக்கந்தருடைய தன்னார்வ அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் முன்று வகைப்பட்டதாக இருந்தது. சமூக சேவையும், சமூக அபிவிருத்தியும், இளைஞர் வலுவூட்டலும் தொழில் சார் அபிவிருத்தியும், காலநிலை மாற்றமும் நிலைநிறுத்தத்தக்க அபிவிருக்கியம் என்பனவே அவையாகம். இவருடைய அபிவிருக்கி நடவடுக்கைகள் பாப்பணையும் வியகங்களையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகின்றது.

இவருடைய "கிரீன் வேரும்" என்ற கிட்டமானது கார்பன் வாய வெளியேற்றத்தை குறைப்பதை நோக்கமாக கொண்டு ஒரு வருடகாலத்திற்குள் 10 வீடுகளை அவற்றை சக்திவளப்படுத்தும் அடிப்படையானதாகும். 2010 ஏப்ரல் மாகக்கில் 05 கட்டங்களாக இத் திட்டத்தை தொடங்கி இரண்டு கட்டங்களின் முடிவில் இத்திட்டம் ஏற்படுத்தும் மிகப்பெரிய தாக்கத்தின் காரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவினால் வழங்கப்படும் நன்கொடை ஒன்றை பெற்றுக்கொண்ட சிக்கந்தர், இத்திட்டத்தை 20 வீடுகளைக் கொண்ட பெரிய திட்டமாக விரிவூ படுத்தினார். 2011 நவம்பரில் இத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக புர்த்தி செய்து அதன் மூலம் தினம் தினம் சேர்க்கப்படும் குப்பை கூளங்களுக்கு பெறுமதி சேர்க்கும் நிலையை உருவாக்கியதுடன் அதனை இன்னுமொருவருக்கு பயன்படுத்தத்தக்கதாகவும் மாற்றி அதன் மூலம் 30-40 வீதம் குப்பை கூளங்களை குடும்பங்கள் குறைத்துக் கொள்வதற்கும் வழி வகுத்தார்.

சிக்கந்தருடைய வெற்றிபெற்ற ஒரு பரிந்துரை பிரச்சார நடவடிக்கை தூன் "நெஷனல் ரோட் டூ ரியோ +20" (National Road to Rio +20) கெம்பெயின் மூலங்கா என்பதாகும். இதில் இவர் தேசிய அளவில் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிலைநிறுத்தத்தக்க அபிவிருத்தி ரியோ +20 (Rio +20) உச்சிமகாநாட்டுக்காக இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டும் ஒரு ஆரம்ப கரத்தாவாக கடமையாற்றினார் .இது ஸீலங்கா இளைஞர்களின் குரலாகும் அதனை கேட்க வேண்டும் என்ற இளைஞர் அமைப்பை நிலைநிறுத்தத்தக்க அபிவிருத்தியை நோக்கமாக கொண்டு 2011 ஒக்டோபரில் சிக்கந்தரும் அவருடைய குழுவினரும் ஆரம்பித்தனர். சர்வதேச இளைஞர் தினத்தை கொண்டாடுவதற்கான மிகப்பெரிய தன்னார்வ கூட்டமாக 1500 இலங்கை இளைஞர்களை ஒன்றுதிரட்டி மிகப்பெரியதொரு உலக கின்னஸ் புத்தகத்தில் பதிவ பெர்ந யக்(Youth) என்ந நிகம்ச்சிக்கிட்டக்கின் இணை எந்பாட்டாளாக கடமையாக்கினார்.

சிக்கந்தர் தன்னூர்வத் தொண்டு நடவடிக்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டவராக அதனை ஒரு அநிவை பெற்றுக்கொள்ளும் புதிய மேடையாகயும், விடயங்களை சிருந்த முரையில் செயந்படுத்தும் இடமாகவும், மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும், முகங்களில் புன்னகையை உருவாக்குவதாகவும், புதிய மனிகர்களை சந்திப்பதாகவும் காண்கிறார்.

தன்னார்வத் தொண்டராக இருப்பதற்கு நேரம் முக்கியமானதல்ல. அதில் ஈடுபாடும், எதையாவது ஒருவருக்கு வழங்கும் விருப்பமுமே முக்கியமானது என்பதை இவர் நம்புகின்றார். தனது அபிவிருத்தி திட்டங்களை இளைஞர்கள் தலைமை எந்ந சமக அபிவிருக்கி நடவடிக்கைகளாக கட்டமைக்கு அதன் மூலம் சமூக அபிவிருத்தியை உறுதிசெய்ய முடிவும் என எதிர்பார்கின்நார்.

Hailing from the small rural village of Hingurukaduwa in the district of Monaragala, Janaka Srimal understands better than anyone the myriad of challenges that the poor undergo in his village.

Janaka received his primary education at the Hingurukaduwa village school. It was only when he was admitted to Ananda College in Colombo, having passed the grade 5 scholarship examination, that he realized the gap between the urban and rural areas of the country.

Janaka began his professional career as a Cartoonist, and went on to take up employment at the Uva Rural Development Bank. At the bank, he got the opportunity to operate a computer, and he learnt computer studies by reading magazines on information technology. In 1998, when electricity was made available in his village, the first thing Janaka did was to buy a computer, a long awaited dream. It was the first computer in the village of Hingurukaduwa and the children in the village were surprised to see what the machine could do. Janaka taught the children who came to see the computer how to operate it.

Janaka's computer lessons gradually became popular in the village and he subsequently initiated the *Lak Aruna Foundation* in 2002, a computer society registered with the Monaragala Pradeshiya Sabha. Janaka would return home from work and conduct computer lessons to interested children, which, on some days, continued till late in the night.

Witnessing the impact made by the foundation, the Priest of the Buttala Church gifted a computer. This was followed by several donations from well-wishers, including a small house in which the computer centre was set up. The foundation had gradually increased to encompass approximately 100 members. Through its humble beginnings, the computer centre today caters to the needs of at least 40 visitors daily who come to learn the basics of IT. Marking another milestone, in 2004 the *Lak Aruna Foundation* launched its website which features contributions by all members of the foundation. The foundation has diversified its services by conducting English classes for children.

The momentous achievement of the Lak

Aruna Foundation was when the students of Hingurukaduwa won the Silver award in the All Island competition for the Young Computer Scientist Award in 2005. The Foundation was also recognized in the 2007 competition while most other awards went to popular schools in Colombo. Lak Aruna received further recognition at the Manthan Awards in New Delhi as a nominee of the Award Committee for having one of the best IT related projects in rural South Asian villages. The impact of Janaka's work has led to the Hingurukaduwa village being designated an e-village by the Information and Communication Technology Agency.

Janaka has been a huge inspiration to the children of Hingurukaduwa and, to his delight, the oldest member of the foundation is now employed overseas as a software programme developer, while some of the other students are being trained at reputed IT firms in Sri Lanka. Janaka's legacy is one that will remain to inspire generations of students and the society at large.

"This village was secluded from the rest of the world, and I tried to make a bigger world to its kids. My only dream is to see them bloom in a new world of their own."

Monaragala | Social Development

මොතරාගල දිස්තික්කයේ හිඟුරුකඩුව තම් කුඩා ගම්බද පෙදෙසේ උපත් ජනක ශීමාල් ඔහුගේ ගුාමයේ දුප්පතුන් මුහුණපාන අසීමිත අභියෝගයන් අන් හැමටම වඩා හොදින් අවබෝධ කරගත්තෙකි.

ජනක තම පුාථමික අධාාපනය ලබාගත්තේ හිඟුරුකඩුව ගුාමීය පාසලෙනි. රටේ නාගරික සහ ගුාමීය පුදේශ අතර වූ පරතරය ඔහු අවබෝධ කරගත්තේ 5 වසර ශිෂාත්ව විභාගය සමත් වී කොළඹ ආනන්ද විදහාලයට ඇතුළත් වීමෙන් අනතුරුවය.

සිය වෘත්තීය ගමන් මග කාටූන් චිතු ශිල්පියෙකු වශයෙන් අරඹන ජනක, ඉන් අනතුරුව සේවා නියුක්ත වන්නේ ඌව ගුාමීය සංවර්ධන බැංකුවේය. එහිදී ඔහුට පරිගණකයක් කියා කරවීම සඳහා පුථම අවස්ථාව හිමි වූ අතර, තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳ සඟරා කියවීමෙන් ඔහු පරිගණක තාක්ෂණය පිළිබඳ දැනුම ලබා ගත්තේය.

1998 දී ගමට විදුලිය ලැබීමෙන් පසු ව ජනක පුථමයෙන් කළේ සිය දිගුකාලීන සිහිනය සැබෑ කර ගනිමින් පරිගණකයක් මිළ දී ගැනීමයි. එය හිඟුරුකඩුව ගමට රැගෙන ආ පුථම පරිගණකය විය. එමගින් කළ හැකි කාර්යයන් දැක ගමේ දරුවෝ මවිත වූහ. පරිගණකය නැරඹීමට පැමිණි දරුවන්ට එය කියාත්මක කරන ආකාරය ඉගැන්වීමට ජනක පසුබට වූයේ නැත.

ජනකගේ පරිගණක පාඩම් ගම පුරා කුම කුමයෙන් පුචලිත වන්නට වූ අතර 2002 වසරේ දී ඔහු මොනරාගල පුාදේශීය සභාවේ ලියාපදිංචි කළ පරිගණක සමාජයක් වූ "ලක්අරුණ" පදනම ආරම්භ කළේ ය. රැකියාව අවසන් කර නිවසට පැමිණෙන ජනක ඇතැම් දිනවල දී පරිගණක පිළිබඳ උනන්දුවක් දක්වන ළමුන් සදහා මැදියම් රැයට ආසන්න වන තුරුම පරිගණක පාඩම් කියා දුන්නේය.

මෙම පදනමෙන් සිදු වන මෙහෙය දුටු බුත්තල පල්ලියේ පූජකතුමා විසින් පරිගණකයක් පරිතාාග කිරීමෙන් අනතුරුව, පරිගණක මධාස්ථානය ස්ථාපිත කිරීම සදහා කුඩා නිවසක් ඇතුළු පරිතාාග රැසක් ම ගලාගෙන ආවේ නිතැතිනි. පදනමේ සාමාජික සංඛාාව 1000 ආසන්න සංඛාාවක් දක්වා කුම කුමයෙන් වර්ධනය විය. එදා ඉතා සුළුවෙන් ආරම්භ කළ ද මේ පදනම අද වන විට අවම වශයෙන් තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබද මූලික කරුණු හැදෑරීමට පැමිණෙන 40 දෙනෙකුගේවත් අවශාතා දෙනික ව සපුරාලයි. පදනමේ සියලුම සාමාජිකයන්ගේ දායකත්වයෙන් යුක්ත ව 2004 වසරේදී දියත් කරන ලද වෙබ් අඩවිය ලක්අරුණ පදනමේ එක් සන්ධිස්ථානයකි. දරුවන් සඳහා ඉංගීසි පන්ති පැවැත්වීමෙන් පදනම මගින් අඛන්ඩව ඉටු කරන කාර්යභාරය විවිධාංගිකරණය වී තිබේ.

හිඟුරුකඩුව ගමෙහි සිසුන් විසින් 2005 වසරේ දී සමස්ත ලංකා තරුණ පරිගණක විදහඥයා සඳහා වන සම්මාන පිරිනමන තරගයේ දී රිදී සම්මානය දිනා ගැනිම ලක්අරුණ පදනම විසින් අත්පත් කර ගනු ලැබූ වැදගත් ජයගුහනයකි. 2007 වසරේ පැවති එම තරගයේ දී මනා පිළිගැනිමක් ලක්අරුණ පදනමට හිමි විය. නවදිල්ලි නගරයේ මැන්ක ත් සම්මානය සඳහා ලක්අරුණ පදනම පිළිගනු ලැබුවේ දකුණු ආසියානු දුෂ්කර ගම්මානවල දියත් කරන ලද හොඳම තොරතුරු තාක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් වූ වහාපෘති අතුරින් එකක් ලෙසය. ජනක විසින් දියත් කරන ලද මහඟු කාර්යයේ පුතිඵලයක් ලෙස තොරතුරු සහ සන්නිචේදන නියෝජිත ආයතනය මගින් හිඟුරුකඩුව ගම්මානය විදුහුත් ගම්මානයක් ලෙස නම් කර ඇත.

ජනක හිඟුරුකඩුවේ දරුවන්ට මගපෙන්වන යෝද සෙවනැල්ලකි. පදනමේ වැඩිමහල් ම සාමාජිකයා විදේශ රටක මෘදුකාංග වැඩසටහන් නිර්මාණකරුවෙකු ලෙස සේවය කිරීමත්, අනෙක් සිසුන් අතුරින් ඇතැමෙක් ශී ලංකාවේ පුසිද්ධ තොරතුරු තාක්ෂණ ආයතනවල පුහුණුව ලැබිමත්, ඔහුගේ අතිමහත් සතුටට හේතු වන කරුණුය. ජනක විසින් දායාද කරන ලැබූ ලක්අරුණ පදනම ශිෂා පරම්පරාවට මෙන්ම සමස්ත සමාජයටම මග පෙන්වන අපූර්ව තෝතැන්නකි. மொனநாகலை மாவட்டத்தில் ஹிங்குறுகடுவ என்ற சிறிய கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவரான ஜனக ஸ்ரீமல், தனது கிராமத்தில் ஏழை மக்கள் எதிர்நோக்கியுள்ள சவால்களை மற்றவர்களை விடவும் சிறப்பாக அறிந்தவராக உள்ளார்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை ஹிங்குறுகடுவ கிராமிய பாடசாலையில் பெற்று கொண்ட ஜனக, 5ஆம் தர புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரியில் பிரவேசித்த போதுதான் கிராமிய கூழலுக்கும் நகர கூழலுக்கும் இடையே இந்நாட்டில் இருக்கும் இடைவெளியை அவரால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

ஜனக கேலிச்சித்திரம் வரைவதை தனது தொழிலாக ஆரம்பித்து பின்னர் ஊவா கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கியில் தொழிலை பெற்றுக்கொண்டார். வங்கியில் கடமையாற்றும் போது அவருக்கு கணணியை இயக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. தகவல் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான சஞ்சிகைகளை வாசித்து தன் கணணி அறிவை மேம்படுத்திக்கொண்டார். 1998இல் தனது கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டபோது அவர் செய்த முதல் வேலை கணணி ஒன்றை வாங்கியதே ஆகும். அவருடைய ஹிங்குருகடுவ கிராமத்தில் அதுவே முதலாவது கணணியாக இருந்ததுடன், அங்குள்ள சிறார்கள் அக்கணனியின் மூலம் செய்யக்கூடிய விடயங்களைப்பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். கணணியை பார்க்க வந்த சிறார்களுக்கு அதை எவ்வாறு இயக்குவது என்பது தொடர்பாக கற்றுக்கொடுத்தார் ஜனக.

நாளடைவில் ஜனக கற்பித்த கணணி அறிவானது கிராமத்தில் பிரபல்யமானதுடன் 2002இல் அவர் "லக் அருண பவுண்டேஷன்" என்றொரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதனை ஒரு கணனிக் கழகமாக மொனறாகலை பிரதேச சபையில் பதிவு செய்தார். தன் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பியதும் கணணி அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அர்வக்குடன் வந்த சிறுவர்களுக்கு வகுப்புகளை நடத்தினார் ஜனக. இவ்வகுப்புகள் சில தினங்களில் நள்ளிரவு வரை இடம்பெற்றதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவருடைய கணனி கழகத்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை அவதானித்த புத்தல ஆலயத்தின் பாதிரியார் அவருக்கு ஒரு கணணியை அன்பளிப்பாக வழங்கினார். மேலும் பல நலன் விரும்பிகள் அன்பளிப்புகளை வழங்கியதுடன் வீடு ஒன்றையும் அன்பளிப்பு செய்து அவ்வீட்டில் கணணி நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வழிவகுத்தனர். நாளடைவில் இக்கழகம் 100 அங்கத்தவர்களை கொண்டதாக பரிணமித்தது. மிகக் கீழ்நிலையில் உருவான இந்நிலையம் இன்று தினமும் குறைந்தது 40 பேருக்கு அடிப்படை தகவல் தொழிநுட்ப அறிவை வழங்கும் நிலையமாக உள்ளது.

2004இல் மேலும் ஒரு மைல்கல்லாக "லக் அருண நிறுவனம்" தனது இணையத்தளத்தை ஏந்படுத்தி அதில் அங்கக்கவர்களின் ஆக்கங்களை வெளியிட்டது. இந்நிறுவனம் தொடர்ச்சியாக பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதுடன் சிறுவர்களுக்கு ஆங்கில வகுப்புக்களையும் நடத்துகின்றது. 2005இல் இளைய கணணி விஞ்ஞான விருதுகளுக்கான அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட போட்டியில் பங்குபந்நிய ஹிங்குருகடுவ மாணவர்கள் வெள்ளிப்பதக்கத்தை பெற்றதன் மூலம் "லக் அருண" நிறுவனம் குறிப்பிடத்தக்க அந்தஸ்த்தை பெற்றுக்கொண்டது. 2007இலும் இப்போட்டியின் அதிகமான விருதுகள் கொழும்பின் பிரபல பாடசாலைகளுக்கு கிடைத்த போதிலும். இந்நிறுவனக்தின் சேவையும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது. தெற்காசிய நாடுகளில் கிராமங்களில் தகவல் தொடர்பு சார்ந்த செயற்திட்டங்களை தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவினால் புது டில்லியில் இடம் பெற்ற "மந்தன் விருது" வழங்களுக்காக லக் அருண நிறுவனம் பிரேரிக்கப்பட்டு புகழை ஈட்டியது.

ஹிங்குருகடுவ கிராமத்தில் ஜனக அவர்களால் மேற் மேற்கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சியின் விளைவாக தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப முகவர் நிலையத்தினால் இக்கிராமம் "ஈ-வில்லேஜ்" என பரிணமித்துள்ளது. ஹிங்குருகடுவ கிராமத்தின் சிறுவர்களுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய ஊக்குவிப்பாளராக ஜனக திகழ்வதுடன் இவர் ஏற்படுத்திய நிறுவனத்தின் பழைய உறுப்பினர் ஒருவர் தற்பொழுது வெளிநாடொன்றில் கணணி மென்பொருள் அபிவிருத்தியாளராக இருப்பதுடன் இந்நிறுவனத்தின் இன்னும் பல மாணவர்கள் இலங்கையின் பல்வேறு தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஜனக ஏற்படுத்திய இந்த முன்னுதாரணம் பரந்த அளவில் சமூகத்தில் பல தலைமுறைக்கும் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதாக அமைந்கிருக்கின்றது.

ஜனக ஸ்ரீமல்

ශීමාල් ජානක

In a society where people with disabilities are considered a burden, Thilaka de Kretser empathized with the difficulties faced by their families and provided residential care giving facilities to support persons with disabilities to heal through the enhancement of their own strengths and abilities.

Along with her husband Dr. Bryan de Kretser, Thilaka started the *Prithipura Infants Home* in 1964, taking charge of two children with disabilities. Nearly 50 years later, Prithipura Communities have been home to 250 children, young people and adults with disabilities, most of who have been disowned by their families.

Under the guidance of Thilaka, training and rehabilitation for persons with disabilities is provided at four sites. Prithipura Infants Home in Hendala houses 85 children and young adults with severe cognitive and physical disabilities. The *Anandapura Farm* in Negombo which commenced in 1978 is a place where young adults can live and work on the farm, striving towards self-reliance and independence through practical work and skills training. The Ashokapura

Farm and Cotagala Special School in Mawanella hosts 100 residents and provides study and work opportunities for more abled children and young adults. Handicraft items made by the children at Cotagala Special School are sold at the Prithipura **Shop** and in well known retail establishments in Colombo, thereby bringing in a little income for these children. The most recent addition to the **Prithipura Communities** is the independent living centre at Galle, which houses those who have mild disabilities and want to experience life on their own.

Prithipura Communities expect no payment from those who use their services and is reliant on donors and sponsors as well as on their farming activities. Functioning as the Director of *Prithipura* **Communities**, Thilaka not only provides facilities for persons with disabilities to develop their skills in varied fields such as art, music, dance and handicrafts, but also raises awareness in the society regarding persons with disabilities.

Thilaka never wants Prithipura Communities to be perceived as an institution; in fact she wants to see persons with disabilities being supported by their families and having the opportunity to live independently. However for those who have had no choice, *Prithipura* is undoubtedly their home, and Thilaka and her staff their family. All those who come under their warm wings receive the same unconditional love and care irrespective of their race, religion or gender.

To date, many young adults have left *Prithipura* and started to live independently thanks to the skills and education that *Prithipura* has provided. Thilaka's continued life-time commitment and her motherly love to persons with disabilities has nurtured and enabled these personalities to live a life with dignity and confidence and contribute positively towards the betterment of society.

THILAKA DE KRETSER

"They are my children; I became a mother to them, to those who were pleading for life. I waited patiently till they could stand on their own feet. That is the priceless achievement I can ever have in life."

Gampaha | Disability Relief

අාබාධිත පුද්ගලයන් බරක් ලෙස සළකන සමාජයක, ඔවුන් විශේෂ කොට සළකා, ඔවුන් ගේ පවුල් මුහුන දෙන ගැටළු දෙස සානුකම්පිතව බැලූ තිලකා ද කුෙස්ටර් ආබාධිත පුද්ගලයන්ට නේවාසික රැකවරණය සපයන්නේ ඔවුන්ගේ ම ශක්තීන් සහ හැකියාවන් නංවාලිම තුළින් යහපත් ජීවිතයක් ළඟා කරගැනීම සඳහා අත්වැලක් වෙමිනි.

සිය සැමියා වන වෛදා බුයන් ද කුෙස්ටර් සමග එක්ව තිලකා 1964 දී පුීතිපුර ළදරු නිවාසය ආරම්භ කලේ ආබාධිත දරුවන් දෙදෙනෙකුට රැකවරණය දෙමිනි. අදවන විට, පුීතිපුර සමාජය ආබාධිත දරුවන්, තරුණයන් සහ වැඩිහිටියන් 250 කට ආසන්න සංඛාාවකගේ නිවහන බවට පත්වී ඇත්තේ ඔවුන් බොහෝ දෙනෙක් සිය පවුල්වලින් පතික්ෂේප වෙද්දීය.

තිලකාගේ මගපෙන්වීම යටතේ ආබාධිත පුද්ගලයින් පුහුණු කිරීම සහ පුනරුත්ථාපනය කිරීම ස්ථාන හතරකදී සිදු කරයි. හැඳල පිහිටි ප්‍රීතිපුර ළදරු නිවාසය ළමුන් සහ බරපතල මානසික හා ශාරීරික ආබාධ සහිත යෞවනයන් 85 දෙනෙකුට රැකවරණය සපයයි. 1978 දී මීගමුවේ පිහිට වූ ආනන්දපුර ගොවිපළ යෞවනයින්ට පුායෝගික කියාකාරකම් සහ හැකියා පුහුණුව මගින් ආත්ම විශ්වාසයෙන් ස්වාධීනව රැකියාවේ යෙදෙමින් ජීවත්විය හැකි ස්ථානයකි. මාවනැල්ලේ පිහිටි අසෝකපුර ගොවිපළ සහ කොටගල පාසල දරුවන් 100 කට නවාතැන් දෙමින් යම් තරමකට සිය හැකියාවන් දියුණු කර ගත් ළමුන් සහ යෞවනයින් සඳහා අධ්‍යයන කටයුතු කිරීමේ සහ රැකියාවල නියැලීමේ අවස්ථා ලබා දෙයි. කොටගල විශේෂ පාසලේ දරුවන් විසින් නිර්මාණය කරන ලද හස්ත

නිර්මාණ ප්‍රීතිපුර අලෙවිසැලේදී සහ කොළඹ පිහිටි කුඩා අායතන කිහිපයක අලෙවි කරනු ලබන අතර එමගින් මෙම දරුවන්ට සුළු ආදායමක් ලැබේ. ප්‍රීතිපුර සමාජයට මෑතක දී එක් කරන ලද ගාල්ලේ පිහිට වූ නිදහස් ජීවන මධාස්ථානය සුළු ආබාධ සහිත වූවත් තමුන්ගේ ම ජීවිතයක් ගොඩනගා ගැනීමට අවශා දරුවන්ට රැකවරණය සපයයි.

ප්‍රීතිපුර සමාජය ඔවුන්ගේ සේවා ලබාගන්නන්ගෙ ත් ගෙවීමක් අපේක්ෂා තොකරන අතර එහි පැවැත්ම පරිතහාග, අනුශාහකත්වය සහ ඔවුන්ගේ ගොවිතැන් කටයුතු මත රදා පවතියි. ප්‍රීතිපුර සමාජයේ අධාෘක්ෂවරිය වන තිලකා, ආබාධිත දරුවන්ට කලාව, සංගීතය, නර්ථනය සහ හස්ත කර්මාන්ත ආදී විවිධ අංශවලින් සිය හැකියා දියුණු කර ගැනිමට පහසුකම් සළසනවා පමණක් නොව ආබාධිත පුද්ගලයින් සම්බන්ධයෙන් සමාජය දැනුවත් කිරීමට ද කටයතු කරන්නීය.

ප්‍රීතිපුර සමාජය 'ආයතනයක්' ලෙස හැඳින්වීමට මැලිවන තිලකා, සැබැවින් ම අපේක්ෂා කරන්නේ මෙම ආබාධිත ප්‍රිස් සිය පවුල්වල ආධාරය ඇති ව නිදහසේ ජීවත් වනු දැකීමයි. කිසිඳු අවස්ථාවක් හෝ විකල්පයක් නොමැතිව එහි පැමිණෙන සියළු දෙනාට ජාති, ආගම් හා ස්ත්‍රී ප්‍රූර් භේදයකින් තොරව ප්‍රීතිප්‍රය නිවහනක් වන්නේ තිලකා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලය සිය පවුල බවට පත් වෙමිනි. අදවන විට බොහෝ යෞවන යෞවනියන් ප්‍රීතිප්‍රදින් ඉවත්ව ගොස් එහිදී ලැබූ අධ්‍යාපනයෙන් ශක්තිමත්ව, ස්වාධීනව තම දිවි පෙවෙන ගත කිරීම ආරම්භ කර තිබීම තිලකාගේ දිවියේ මහඟ ජයගහණයකි.

உடல் அங்கவீனமான மனிதர்களை ஒரு சுமையென கருதும் இன்றைய சமூகத்தில் அவர்களது குடும்பங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் காரணமாக அவர்களுக்கு தேவையான நலன்களை கவனித்து அவர்கள் தம் சொந்த பலத்தையும், ஆற்றலையும் விருத்தி செய்வதன் மூலம் தம் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள வதிவிடப் பராமரிப்பு முறையில் ஆர்வம் காட்டுகின்றார் திலகா டி கிரெட்ஸர்.

தனது கணவரான வைத்தியர் பிரையன் டி கிரெட்ஸருடன் இணைந்து 1964இல் இரண்டு மாற்றுத் திறனுடைய சிறுவர்களை பொறுப்பெடுத்து "ப்ரீத்திபுர சிறுவர் இல்லம்" ஒன்றை திலகா ஆரம்பித்தார். 50 ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் இச் சிறுவர் இல்லம் 250 சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும், முதியோர்களையும் அவர்களது விஷேட தேவையுடன் குடும்பங்களால் கைவிடப்பட்ட நிலையிலஇ பராமரித்து வருகின்றது.

திலகாவுடைய மேற்பார்வையின் கீழ் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான பயிற்சியும், புணர்வாழ்வும் நான்கு இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. ஹேந்தலையில் அமைந்துள்ள ப்ரீத்திபுர சிறுவர் இல்லம் கடுமையாக உடல், உள நிலை பாதிப்புக்குள்ளான 85 சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும், முதியோரையும் கொண்டுள்ளது. 1978 ல் நீர்கொழும்பில் ஆரம்பித்த "ஆனந்தபுர பண்ணை" இளைஞர்களும் முதியோர்களும் தமது ஆற்றலை விரிவு படுத்திக்கொள்ளும் பயிற்சியுடன், செய்முறை பயிற்சியூடாக சுயமாக தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்து வேலை செய்வகர்கான இடமாக அமைந்துள்ளது.

மாவனல்லையில் உள்ள கொட்டகல பாடசாலையும், அசோகபுர பண்ணையும் போதியளவு உடல் திறனுள்ள சிறுவர்களையும் இளம் பராயத்தினருமான 100 பேருக்கு தங்குமிட வசதியளித்து அவர்களுக்கு கல்வியையும், தொழில் செய்யும் வாய்ப்பையும் வழங்குகின்றது. கொட்டகல விஷேட பாடசாலையில் இருக்கும் பிள்ளைகளினால் உருவாக்கப்படும் கைப்பணிப் பொருட்கள் ப்ரீத்திபுரவில் உள்ள கடையிலும் மற்றும் கொழும்பிலுள்ள பிரபல விற்பனை நிலையங்களிலும் விற்பனை செய்யப்பட்டு அதன் இலாபம் அச்சிறுவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது.

இவ்வகையில் ப்ரீத்திபுர சமுதாயத்தினருக்குஇ மிக அண்மையில் மேலும் ஓர் இடம் அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வதந்கு காலியில் உருவாக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு மிகவும் குறைந்தளவு உடல் குறைபாடு உடையவர்கள் தம் சுய அடிப்படையில் தமது வாழ்வை அறிந்து கொள்வதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ப்ரீத்திபா சமுகத்தினர் அங்கு வமங்கப்படும் சேவைகளுக்காக எதுவித கொடுப்பனவையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. தமது பண்ணை நடவடிக்கைகளில் பெறப்படும் வருமானத்தையும் இந்நிலையத்திற்கு நன்கொடை வழங்குனர்களையும் உதவி வழங்குபவர்களையுமே அவர்கள் நம்பியுள்ளனர். கைப்பணிப் பொருட்கள், நடனம், இசை, கலை போன்ற துறைகளில் மாந்நுத்திநனாளிகளின் திநன்களை அபிவிருக்கி செய்வதந்தான வசதி வாய்ப்புகளை வழங்கும் திலகா, அத்துடன் நின்றுவிடாது சமூகத்தில் விஷேட தேவையுடைய நபர்கள் தொடர்பான விமிப்பணர்வை எங்படுக்கவும் பாடுபடுகின்றார். ப்ரீக்கியா சமூகத்தினரை ஒரு நிறுவனமாக பார்ப்பதை திலகா ஒரு போதும் விரும்பவில்லை. மாநாக மாந்நுத்திநன் உடையவர்களும் அவர்கள் சுயமாக வாழக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை அவர்களது குடும்பங்கள் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்றே அவர் எதிர்பார்க்கின்றார். எவ்வாறாயினும் எதுவித மாற்று வழியும் அந்நவர்களுக்கு ப்ரீக்திபுர நிச்சயமாக அவர்கள் வீடாக அமைவதுடன் திலகாவும் அவரது ஊழியர்களும் அவர்களது குடும்பமாக இருக்கின்றனர். சாதி, மத, பால் வேற்றுமைக்கு அப்பால் எதுவித நிபந்தனைகளும் அந்ந முரையில் அவர்களுக்கு கேவையான அன்பையம் அகாவையம் இங்க வருபவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

ப்ரீத்திபுரவில் வழங்கப்பட்ட கல்வியையும், தொழில்சார் அறிவையும் கொண்டு பல இளைஞர்களும் வயது வந்தவர்களும் ப்ரீத்திபுரவில் இருந்து வெளியாகி தமது சுய வாழ்க்கையை இன்று ஆரம்பித்துள்ளனர். திலகாவினுடைய தாயன்புடன் கூடிய அவரின் கடமையுணர்ச்சி, விஷேட தேவைகளையுடைய நபர்களை வளர்த்தெடுத்து கௌரவமானதும், தன்னம்பிக்கையுடனும் கூடிய வாழ்க்கை நடாத்தும் நபர்களாக அவர்களை மாற்றியுள்ளதுடன் அவர்களால் சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்பு செய்யக்கூடிய நிலையையும் தோற்றுவித்துள்ளது.

තිලකා ද කෙට්සර්

National Steering Committee on Volunteering

The National Steering Committee on Volunteering (NSC-V) is the formal body that provides leadership and coordination on volunteering at the national level. The principle objective of the NSC-V is to encourage and support national collaboration of differing sectors as well as enhance the knowledge on local concepts of volunteerism and their use based on their specific advantages. In this context, the Committee is responsible for planning, implementation and follow-up on selected activities focusing on recognition, promotion, facilitation and networking.

The Steering Committee serves finally as an invaluable platform to bring together stakeholders from the sub national level as well as the private sector to engage them as important partners.

The Ceylon Chamber of Commerce

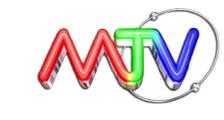
Sri Lanka Scout Association

MBC Networks

National Youth Services

Council

MTV Channel

Social Policy Analysis & Research Centre

Sarvodaya

United Nations Development Programme

National Volunteer Secretariat

Volunteerism has a long history in Sri Lanka and the concept of community involvement is well established in all of the main cultures. However, the volunteering that does take place tends to be informal, poorly recognized and not well coordinated. With the highly developed human resource base and inherent culture of volunteering, there is a great opportunity to scale up volunteerism to meet Sri Lanka's postconflict peace and development needs. The National Volunteer Secretariat (NVS) which is established by the Ministry of Social Services and UNV/UNDP under the Volunteer Orientation and Information Centre (VOICE) project is designed to help overcome these shortcomings.

The role of NVS is to provide a conducive and enabling environment that encourages existing volunteering initiatives to flourish and new ones to become possible. It works towards the strategic deployment of volunteer services and revitalizing the supporting environment for volunteerism in support of Sri Lanka's development needs.

The NVS' strategic areas of engagement are:

Promotion of dialog between all volunteer involving entities to create a common understanding and valuing of volunteerism in Sri Lanka, that will lead to a national volunteer policy framework.

Creation of a database on volunteerism, volunteers and volunteering opportunities.

National recognition and promotion of volunteerism and creation of access to reliable information on its contribution towards development.

Appreciation and support for the diversity of volunteer initiatives and promotion of best practices in volunteering and volunteer

management.

For more information see http://www.unvlk.org

V Awards 2013 Project Team

UNV Sri Lanka

Prashani Dias
Natal Donnaloia
Hasangani Edema
Tharindu Gamage
Mohommed Husni
Sharmalee Jayasinghe
Khavya Mohanadas
Min Suk Park
Pathanjali Premachandra

V Awards Coordinator

Varuna Ponnamperuma

Project Support

Ashan Abeywardena
Prehashini Jeewaratnam
Sandhyani Karunadasa
Fadhil Bakeer Marker
Sadhana Mohan
Muradh Mohideen
Shameer Rasooldeen
Madushala Senarathne
Sivapalan Sivarooban
Amanthi Wickramasinghe
Vindhya Wijeysinghe
Zihan Zahrouk

Production Team

News 1st Didula Bogahakumbura Stein Films Pvt. Ltd Rashmin Ranasinghe Chandana Sooriyabandara

V Awards Theme Song

Heshan Gamage
Nisal Gangodage
Dasun Madushan
Sachith Peiris
Shan Perera
Sayuri Nimthara Rajapaksha
Krithiga Shanmugapriya
Azi Sheriff
Manoli De Silva
Tharaka Wasalamudaliarachchi
Kusal Akindu Weeramanthri
Ravihans Wetakepotha

V-Force Core Team for V Awards

Azeemulla Abdeen Tharindu Abeyrathna Suvin Amarabandhu Sudaraka Arthanayake Krishan Balaji Narmada Baminiwatte Abdul Basith Kaushalya Batawala Nandun Dissanayake Chathuranga Eleperuma Zahra Farook Dharshatha Gamage Kasun Gamage Sakuna Gamage Sudeepa Gunarathna Nishu Hassim Safiya Ismail Zainab Ismail Sajith Jayakody Jayanika Kalamulla Vihanga Kariyavasam Prarthana Liyanage Chirath Manchanayake Madushani Nawarathna Ahamed Nishadh Avindi Perera Sanduni Perera Sadhani Rajapaksha Lahara Ranaweera Navoda Ranaweera Sisini Thrikawala Shalanka Weerasinghe Shevandra Wijemanna

© United Nations Volunteers, Sri Lanka, 2013

ISBN 978-955-48-9800-4

V Awards Secretariat,

C/O United Nations Volunteers programme in Sri Lanka

202-204, Bauddaloka Mawatha,

Colombo 7, Sri Lanka.

Tel: +94 11 2580691 - 7 +94 11 2581116 Fax: Email: info@unvlk.org

http://www.unvlk.org Web:

http://www.vawards.lk

http://www.facebook.com/UNVSriLanka Follow us on:

http://twitter.com/unvsrilanka

Ministry of Social Services

Platinum Sponsors of V Awards 2013:

Volunteering for Water Sponsor:

United Nations Volunteers Publication Printed in Sri Lanka December 2013

